Proceedings of the Eleventh Session of the Assam Legislative Assembly assembled after the Second General Election under the Sovereign Democratic Republican Constitution of India.

The Assembly met in the Assembly Chamber, Shillong at 10 A.M. Monday, the 27th February, 1961.

PRESENT

Shri Mahendra Mohan Choudhury, B.L., Speaker in the Chair, Seven Ministers, Three Deputy Ministers and Sixty-two Members.

QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS

(To which oral answers were given)

Re : **Establishment of a District Judge's Court at Dhubri**

Shri BHUBAN CHANDRA PRADHANI (Golakganj) asked:

*3. Will the Minister-in-charge of Judicial be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that the Dhubri Bar Association passed a resolution on 4th December 1959, for establishment of a District Judge's Court at Dhubri ?

(b) Whether it is a fact that at present the litigant public are experiencing great inconvenience and also are to incur heavy expenditure for filing appeal cases, etc., before the District Judge, L. A. D., at Gauhati ?

(c) Whether Government have initiated any scheme to redress the long felt grievances of the public and if so, when it will be materialised ?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED (Minister, Law) replied :

3. (a)—Yes.

(b)—Government has no information but it appears to be so from the representation received from the Dhubri Bar Association.

(c)—This proposal along with the proposal for separation of the Judiciary from the Executive is under consideration of the Government.

Shri BHUBAN CHANDRA PRADHANI (Golakganj) : Is it a fact that Government have been telling the Bar Association since January 1960 that the matter is under consideration ?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMEMD (Minister, Law): Yes, we have already informed the Bar Association that the matter was under consideration. We consulted the High Court about this and the High Court was of the view that the number of cases pending in the Dhubri Court would not justify an appointment of a District Judge in that area. But at the same time recognisation of the districts has also been suggested,. This will be taken into consideraton when we decide finally about the separation of the Judiciary from the Executive.

Maulavi JAHANNUDDIN AHMED (Bilasipara): May I know from the hon'ble Minister whether the Government has made any study of the number of cases filed in the Dhubri court ?

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED: Yes, we have looked into the matter and if the hon. Member desires I can give him the number of cases.

UNSTARRED QUESTIONS

(To which answers were laid on the Table)

Re: **The post of Controller of Weights and Measures**

Shri BHUBAN CHANDRA PRADHANI (Golakganj) asked :

7. Will the Minister, Agriculture be pleased to state—

(*a*) Whether it is a fact that the post of the Controller of Weight and Measures was duly advertised by the Assam Public Service Commission in some of the leading newspapers of India ?

(*b*) Whether it is a fact that the services of an expert officer of the Government of India was requisitioned to assist the Assam Public Service Commission for selection of candidates ?

(*c*) Whether it is a fact that the Assam Public Service Commission submitted a list of candidates to Government in 1959 ?

(*d*) If so, why the appointment has not yet been made as recommneded by the Assam Public Service Commission ?

(*e*) How long the selection list of the Assam Public Service Commission will remain valid for the purpose of appointment ?

(*f*) Whether Government is going to appoint some one from these list immediately ?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY (*Minister, Agriculture*) replied :

7. (*a*)—Yes.
(*b*)—Yes.
(*c*)—Yes.
(*d*)—Government did not consider any of the nominees suitable.

(*e*)—For one year from the date of recommendation by Assam Public Service Commission.
(*f*)—No.

Shrimati KOMOL KUMARI BARUA (Katanigaon): May I know from the hon'ble Minister whether any part-time officer is working at present in this post?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY: The Director of Agriculture is now holding the charge.

Shri BHUBAN CHANDRA PRODHANI (Golakganj): May I know Sir, on what date this post was advertised ?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY: The post was advertised in 1959 as far as I can recollect.

Shri HIRALAL PATWARY (Panery): Sir, in the reply just now the Minister has said that Government did not consider any of the nominees of the Public Service Comission suitable. May I know what are the specific qualifications required for such post ?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY: The minimum educational qualification is degree in Science or Engineering from a recognised University. The candidates must have administrative experience for at least 5 years in a responsible Government post, have sufficient knowledge in metric system of weights and measures, and be able to read and write any one of the regional languages of the State.

Shri SARAT CHANDRA GOSWAMI (Kamalpur): May I know Sir, whether the Public Service Commission when sending their recommendation were guided by the terms and conditions of the advertisement ?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY: This is a Head of Department post carrying a salary of Rs.800 to Rs.1150. The Public Service Commission recommended a gentleman drawing at the time of recommendation a pay of only Rs.320 per month. Government did not consider it worth while to give him a lift of Rs.500 per month.

Capt. WILLIAMSON A. SANGMA [Phulbari (Reserved for Scheduled Tribes)]: Sir, the hon'ble Minister said that one of the qualifications of the candidate is that he should be able to read and write the regional languages of the State, is it the intention of the Government to follow up a policy in future with regard to entry in Government services that one should be able to read and write the regional languages ?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY (Minister, Agriculture) : Any one of the regional languages of the State........................

Capt. WILLIAMSON A. SANGMA [Phulbari (Reserved for Scheduled Tribes)] : What are the regional languages that were given in the advertisement for this post ?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY: 'Any one of the regional languages of the State', Sir.

Capt. WILLIAMSON A. SANGMA: Which State ?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY: Assam.

Capt. WILLIAMSON A. SANGMA: What are the regional languages of the State of Assam ?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY: The regional languages recognised are those languages which are used in the various regions of the State, were Bengali, Assamese, Khasi, Garo, etc.

Shri A. THANGLURA [Aijal-West (Reserved for Scheduled Tribes)]: What about Lushai ? (*Laughter*).

M. MOINUL HZAUE CHOUDHURY: Yes, Sir, Lushai also is one of them.

Capt. WILLIAMSON A. SANGMA: May I know from the hon'ble Minister Sir, in which circular or order of the Government these languages have been recognised as regional languages of the State of Assam ?

Mr. SPEAKER: I am afraid this supplementary question cannot arise from the main question which concerns the post of Controller of Weights and Measures.

Capt. WILLIAMSON A. SANGMA : No Sir, my question is as to whether these languages were recognised as regional languages prior to the passing of the Official Language Bill, as to whether even after the passing of the Official Language Bill whether these languages, namely Bengali, Khasi , Garo, Lushai, etc., are still or do they continue to be recognised as regional languages of the State of Assam ?

Mr. SPEAKER: No, no your supplementary question cannot arise from this question.........................(Interruptions from the Opposition Side).. ....Order, order.

Shri RAMNATH SARMA (Lumding) : মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে advertisement মতে Public Service Commission এ মনোনীত কৰা প্ৰাৰ্থীয়ে মাহে মাত্ৰ ৩০০৲ টকা পায় আৰু চৰকাৰে তাক একে কোবেই ৫০০৲ টকালৈ lift দিব নোৱাৰে।

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY: Government did not consider any of the candidates to be suitable for the post and there were various considerations for that, one of which was that a junior man with little experience was recommended by the Public Service Commission for that post carrying such a high salary and that was why Government did not consider them stable.

Mr. SPEAKER : The question is that the Public Service Commission considered the applications of certain persons for a particular post and in this case after such consideration they have recommended certain nominees for the post why did Government think it otherwise ?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY (Minister, Agriculture) : It is true Sir, that the Public Service Commission had the right to recommend certain persons but equally the Government also had the right to accept or reject that recommendation and in this case Government had exercised that right.

Shri HIRALAL PATWARY (Panery) : এই ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে Right observe কৰাটো ঠিক। কিন্তু বহুত ক্ষেত্ৰত favouritism হোৱা টো দেখা যায়। গতিকে চৰকাৰে A.P.S.C. ৰ Recommendation ৰ ওপৰত বেচি ভিত্তি কৰা কথা consider কৰিবনে ?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY : নকৰে।

Shri BHUBAN CHANDRA PRADHANI: May I know whether Government are going to issue fresh advertisement ?

M. MOINUL HAQUE CHAUDHURY: Government later on decided to appoint an I. A. S. Officer in addition to his other duties as a part-time one. In the meantime that Officer was put under suspension. There fore, the matter is being considered *de novo* and we have not come to any final decision as yet.

Shri HIRALAL PATWARY : মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে Director of Agriculture য়েই এই chargeত আছে।

Mr. SPEAKER: The hon. Members will get an opportunity to discuss this matter when the report of the Public Service Commission is placed before this House under Article 323 of the Constitution. The report will state the cases where the recommendations of the Public Service Commision were not accepted.

Pu. LALMAIWA [Aijal-East (Reserved for Scheduled Tribes)] In reply to Captain Sangma's question the Minister said that the regional languages included Assamese, Bengali, Khasi, Garo, etc. But in the Constitution of India only 14 languages have been recognised as regional languages. May I know since when the Garo, Khasi and other tribal languages have been recognised as regional languages by the Government of Assam ?

M. MOINUL HAQUE CHAUDHURY: The regional languages under the Constitution, as envisaged under Article 342, become the regional languages of that State after the Official Language Bill is passed. Before that the position was this : whatever languages were being recognised before the Constitution came into force those were to be continued. Under the original rules, in this State after a person entering the Government service he was to pass a compulsory language examination in due course which consisted of Bengali and Assamese. Further, if he would pass the test in any of the tribal languages, he used to get a reward from Government. Therefore

all these languages were recognised by Government at that time. I find that this advertisement was issued on the 20th July 1959 and it was stated that the candidate should know one of the regional languages of the State of Assam. It is a question of convenience to know the local language.

Capt. WILLIAMSON A. SANGMA [Phulbari (Reserved for Scheduled Tribes)] The Minister says that in the past for entering Government service a candidate was required to pass language examinations in regional languages and for passing in any of the tribal languages he used to get a reward. In that view of the matter, my question becomes relevant. Of course, I have to submit to your Ruling, Sir, but it was one of the conditions of the advertisement that a candidate should be able to read and write in the regional languages of the State.

Mr. SPEAKER: My point was this: a supplementary question must have some bearing on the main question. This question was about the appointment of the Controller of Weights and Measures. The policy regarding language after passing of the Official Language Bill is a different matter altogether. It has no bering whatsoever on the appointment of a Controller of Weights and Measures. Therefore, your question was not relevant.

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY (Minister, Agriculture): Under our Rules also, Sir, no question can be put on a policy matter.

Re: **Town allowance to Middle Vernacular School Teachers**

Shri BISWANATH UPADHYAYA (Patharkandi) asked :

8. Will the Minister-in-charge, Education be pleased to state—

(*a*) Whethers it is a fact that the town allowance to the teachees of the Town Middle Vernacular Schools are not allowed but the same is allowed to the teachers of Town Lower Primary Schools only ?

(*b*) If so, what is the reason of this discrimination ?

(*c*) Whether the Dearness Allowance is allowed to the old teacher employed in the Middle Vernacular Schools ?

Shri RADHIKA RAM DAS (Deputy Minister of Education) replied :

8. (*a*)—Yes.

(*b*)—The question of granting town allowance to the teachers of Middle Vernacular teachers,

(*c*)—The Dearness Allowance of Rs.5 has been given to all Middle Vernacular teachers.

Shri BISWANATH UPADHYAYA (**Patharkandi**): The reply to (*b*) has not been given properly. The question was "what is the reason of this discrimination" ? This has not been replied to.

Shri RADHIKA RAM DAS (Deputy Minister, Education): There is no question of discrimination. The Lower Primary School teachers were granted town allowance by a resolution of the State Board some years ago on a representation made by the Lower Primary School teachers. The Middle Vernacular School teachers did not represent then. When they did represent later the matter was taken up by the State Board, who recommended granting of this allowance to Middle Vernacular teachers also. The Education Department has also agreed, but due to some technical difficulties the decision has not been implemented as yet.

Mrs. JYOTSNA CHANDA (**Silchar-West**): May I know how long it will take to implement the decision ?

Shri RADHIKA RAM DAS: We expect to finish it during this financial year.

Mrs. JYOTSNA CHANDA: What are the technical difficulties ?

Shri RADHIKA RAM DAS: I cannot disclose them.

Shri SARAT CHANDRA GOSWAMI (**Kamalpur**): Why was it necessary for the Middle Vernacular School teachers to submit a reprentation ? As the Middle Vernacular School teachers and the Lower Primary School teachers are both employees under the State Board, why one category was granted town allowance and the other category left out ?

Shri RADHIKA RAM DAS: The Middle Vernacular Schools were not under the State Board when town allowance was granted to Lower Primary School teachers.

Mrs. JYOTSNA CHANDA: When did they come under the State Board ?

Shri RADHIKA RAM DAS: I think in 1956.

Mrs. JYOTSNA CHANDA: Then why Government were not thinking about their legitimate claim so long ?

Shri RADHIKA RAM DAS: This was taken up by the State Board.

Mrs. JYOTSNA CHANDA: Are Government aware that many representations were submitted to the Government during the last two or three years ?

Shri RADHIKA RAM DAS: Yes, so the matter was taken up.

Shri BISWANATH UPADHYAYA: Will the Middle Vernacular School teachers get arrear pay ?

Mr. SPEAKER: Will retrospective effect be given ?

Shri RADHIKA RAM DAS (Deputy Minister, Education): No, Sir.

Shri PRABHAT NARAYAN CHAUDHURY (Nalbari-East): May I know when did the State Board agree to it ?

Shri RADHIKA RAM DAS: About three or four months back.

Mrs. JYOTSNA CHANDA (Siclhar-West) : What will happen to teachers who have been transferred from Lower Primary Schools to Middle Vernacular Schools ? I know a lady teacher of the Hailakandi Lower Primary School who has been transferred to the Hailakandi Middle Vernacular School. Will she be deprived of this allowance by reason of her transfer ? Since the Deputy Minister says that retrospective effect will not be given, what will happen to her ?

Provision of English Teachers to Government Middile Vernacular Schools

Shri GHANASHYAM TALUKDAR (Sarbhog) asked :

9. Will the Minister-in-charge of Education be pleased to state—

(a) Why English tcachers have not yet been given to the Government Middle \ ernacular School ?

(b) When English teachers will be given to the Government Middle Vernacular School ?

Shri RADHIKA RAM DAS (Deputy Minister, Education) replied:

9. (a)—As the matter has so long been under consideration of Government.

(b)—From the next financ'al year.

Shri GHANASYAM TALUKDAR : May I know how many English teachers will be required ?

Shri RADHIKA RAM DAS : About 38.

Shri HIRALAL PATWARY (Panery): Is it the policy to encourage teaching of English in the Middle Vernacular Schools or the teaching of the regional languages ?

Shri RADHIKA RAM DAS : English is an optional subject, not compulsory.

Shri PRABHAT NARAYAN CHAUDHURY (Nalbari-East) : What is the criterionof appointing English Teachers, Sir ?

Shri RADHIKA RAM DAS (Deputy Minister, Education): Sir, all the Middle Vernacular Schools are declared as Senior Basic Schools and it is the policy of the Central Government that there should be English Teacher in the Middle Vernacular Schools.

Capt. WILLIAMSON A. SANGMA [Phulbari (Reserved for Scheduled Tribes)] : Sir, in answer to question 9(*b*) the Deputy Minister replies that "from the next financial year." But if I remember aright, the Deputy Minister in-charge Education said in the previous session that the Government had taken a definite decision on the subject. However the Deputy Minister in reply to 9(*a*) has stated that the appointment of the English teacher would not be made as the matter has so long been under consideration of Government.

Shri RADHIKA RAM DAS: The appointment is made by the School Board in instalment and not at one time. Last year the Middle Vernacular Schools under the School Board have completed the appointment. Now the question of giving English teachers to the Government School is taken up.

Capt. WILLIAMSON A. SANGMA : Can you give the exact date and month from which the teachers will be appointed ?

Shri RADHIKA RAM DAS: No, I cannot give now.

Shri PRABHAT NARAYAN CHAUDHURY: Sir, what number of students is required for appointment of an English teacher ?

Shri RADHIKA RAM DAS: One teacher for each school, irrespective of number.

Shri Harinarayan Baruah' point of information *re* : Naga attack in Jorhat Subdivision.

Shri HARINARAYAN BHRUAH (Amguri) : অধ্যক্ষ মহোদয়, মই এটা কথা চৰকাৰৰ দৃষ্টি গোচৰলৈ আনিব খুজিছো যে যোৱা ২৬ ফেব্রুৱাৰীৰ "Hindusthan Standard"ৰ এটি খবৰ প্ৰকাশ হৈছে যে যোৰহাটৰ ন-কচাৰী মৌজাত কিছুমান উপদ্ৰবী নগা সোমাই নাগিনি জান বাগিচাৰ কিছুমান মাটি দখল কৰিছে এই কথা চৰকাৰে জানেনে ? আৰু যদি জানে তাৰ বাবে কি ব্যৱস্থা হাতত লৈছে ?

Mr. SPEAKER: Under Rule 301 of the Rules of Procedure And Conduct of Businee In Assam Legislative Assembly, an hon. Member can raise the question so that the Minister concerned can come prepared with the reply. As the hon. Member has not given notice in writing, I cannot allow him this question to raise.

Debate on Governor's Address

Shri KHAGENDRA NATH NATH (Goalpara) : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় ৰাজ্যপাল ডাঙৰীয়াৰ ভাষণৰ ওপৰত শ্ৰীযুত টেৰণ ডাঙৰীয়াই যিটো শলাগণি প্ৰস্তাৱ আনিছে তাৰ ওপৰতেই দুই চাৰিষাৰ কথা কম।

যোৱা জুলাই মাহত আমাৰ অসমৰ বুকুত যি অপ্ৰীতিকৰ ঘটনা ঘটি গ'ল সেই সম্পৰ্কত চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা কোৱা হৈছে যে তাৰ তদন্তৰ কাৰণে কমিটি গঠিত হল। কমিটি গঠিত হওক ভাল কথা কিন্তু সেই সময়ত গুৱাহাটীত ছাত্ৰৰ ওপৰত যি গুলি চালনা হৈ গল সি বৰ মৰ্মস্পৰ্শী আৰু তাৰ তদন্ত কমিটিৰ ৰিপোট বাহিৰ নহল। ৰিপৰ্ট যিয়েই নহওক সেই যি অপ্ৰীতিকৰ ঘটনা ঘটিল সেই ঘটনা নিশ্চয় হঠাতে একেদিনেই হৈ উঠা নাছিল। ই নিশ্চয় বহুদিনৰ সু-পৰিকল্পিত ঘটনা। এই ঘটনা সংক্ৰান্তত পূৰ্বায়োজনৰ যিবিলাক আগতীয়া information আছিল সেই বিলাক. অসমত I. G. P. Shri S. M. Dutt ই ঠিক সময়ত পাইছিল নে নাই —যদি নাপাইছিল কিয় নাপালে আৰু যদি পাইছিল তেন্তে কিয় তাৰ বিহিত ব্যৱস্থা নকৰিলে। এনে কাৰ্য্যকৰি শ্ৰীদত্তই, চৰকাৰৰ প্ৰতি বিশ্বাস ঘাটকতা কৰা নাইনে? I.G.P. হৈ যদি তেওঁৰ নিজৰ কৰ্ত্তব্যৰ বাহিৰত কৰ্ত্তব্যৰ বিপৰীতে কাজ কৰে, তেন্তে ই কিহৰ পৰিচায়ক? যোগ্যতাৰে তেওঁ নিজৰ কৰ্ত্তব্য বিষয় পালন কৰা নাছিল অথবা কৰিব পাৰিলিছ নে নাই? যদি পৰা নাই তেন্তে কিয় নোৱাৰিছিল এই বিলাকৰ তদন্তৰ দৰ্কাৰ। এই যে এটা নাশ্ৰুতনাভত, ঘৃণনীয়া ঘটনা হৈ গল তাৰ বাবে অসমৰ বদনাম কলঙ্ক লজ্জা হল আৰু ই অসমৰ ইতিহাসত কলা আখৰেৰে লিখা থাকিব আৰু এইটো আজি ৰাজ্যত দৃঢ় বিশ্বাস যে যদি শ্ৰীদত্ত এই পুলিচ বিভাগৰ শাসনৰ গুৰিত থাকে তেন্তে পুলিচ প্ৰশাসন নষ্ট হৈ যাব। আজিও ৰাজ্যত জনসাধাৰণে জানে সেই সময়ত মুখ্য মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়া কঠিন ৰোগত অচেতন অৱস্থাত আছিল আৰু সেই সময়তেই বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াও অসমৰ বাহিৰত আছিল। মুখ্য মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ অসুখ অবস্থা, তেতিয়া বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়া দিল্লীৰ পৰা ঘূৰি আহে। তেখেতৰ অপ্ৰাণ চেষ্টা, কংগ্ৰেচৰ চেষ্টা আৰু জনসাধাৰণৰ সহানুভূতিৰ ওপৰতেই, কোনো ৰকম শান্তি বিল। সেই সময়ৰ পৰিস্থিতি ইমান জটিল আছিল যে, কোনো চিঠি পত্ৰ যাব আহিব নোৱাৰিছিল - টেলিফোন বন্ধ আছিল, যান-বাহন অচল আছিল তেনে অৱস্থাত শান্তি ঘূৰাই অনাৰ কাম কিমান যে কঠিন আছিল সকলোৱে আজিও ভাল জানে। অথচ সেই সময়ত I.G.P. শ্ৰীদত্তই কিয় আইন শৃঙখলা বাহাল ৰাখিব নোৱাৰিলে। আন সময়ত যেনেকৈ তেওঁ ভ্ৰমণ কৰিছিল সেই সময়ত কিয় তেওঁ তেনে নকৰিলে এটা সন্দেহৰ কথা।

তাৰ পিচত এই ঘটনা কিয় কৰালে সেইটো এটা চিন্তা কৰিব লগা কথা আৰু এনে অৱস্থাত I. G. P. ৰ যোগ্যতাৰ বিষয়ে সন্দেহৰ কথা এই ঘটনা কিয় হল? উদ্দেশ্য কি? নিন্দনীয় সমস্যাৰ সৃষ্টি কৰি, ৰাজ্যৰ শাসন শৃঙখলা বিচিন্ন কৰি, অসমক ৰাষ্ট্ৰপতিৰ শাসনাধীন কৰাই আছিল তেওঁলোকৰ সংকল্প। সেই কাৰণে, মই চৰকাৰৰ ওচৰত এই অনুৰোধ কৰিছো যে তদন্ত কমিটিৰ বাহিৰেও চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা I. G. P. শ্ৰীদত্তই দক্ষতাৰে সৈতে নিজৰ কৰ্ত্তব্য চলাইছিল নে নাই তাৰ তদন্ত কৰিব লাগে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাজ্যপাল মহোদয়ৰ ভাষণত দেখা গৈছে অসমত ডাঙৰ ডাঙৰ শিল্প প্ৰতিষ্ঠানৰ কথা যোৱা বছৰ ৰাজ্যপালৰ ভাষণত কৈছিল অসমত দুটা জুটমিল হব—এটা Co-operative Sactor ত আৰু এটা Private Sactor ত। Public sector ৰ জুট মিল টো নগাওঁত ২০০ লুমৰ লাইচেন্চ পালে আৰু Private sector টো গোৱাল পাৰাত ১০০ লুমৰ অসম চৰকাৰে Recommend কৰিছিল, কিন্তু দুখৰ বিষয় পিচে দিল্লীৰ লাইচেঞ্চিং অথৰিটিয়ে নাকচ কৰি দিলে। সেই কাৰণে মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো। তেখেতে ইয়াৰ

যথোচিত ব্যৱস্থা কৰিব। অসমখন শিল্প ক্ষেত্ৰত একেবাৰে পিচপৰা। ৩০০ শ খন লুম কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে অসমৰ বাবে Allot কৰা হৈছিল. কিন্তু পিচত কাটি ২০০ খন কৰিলে।

দ্বিতীয় কথা ৰাজ্যপালৰ ভাষণত বানপানীৰ বাবে যথেষ্ট টকা চৰকাৰে খৰছ কৰাৰ কথা উল্লেখ কৰিছে। কিন্তু যোৱাবাৰ বানপানীত গোৱালপাৰাত প্ৰপীৰিত ৰাইজে উচিত পৰিমাণৰ সাহায্য নাপালে গোৱালপাৰাত ৮ জন মানুহ মৰিছে মানুহৰ গৰু মহ মৰি হাহাকাৰ হৈছে কিন্তু মানুহে Cattle loan পোৱা নাই। Field management committee বোৰৰ হাতত টকা নাই সেই কাৰণে বানপানৰী সময়ত ৰাইজে উপযুক্ত সাহায্য নাপায়। সেই অনুপাতে Co-operative credit society বিলাকেও ৰাইজক কোনো সাহায্য দিব পৰা নাই। এই বোৰ কথাৰ প্ৰতি চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো গতিকে চৰকাৰৰ এইবোৰ policy ঠিক হোৱা নাই। গতিকে policy বোৰ change কৰিব লাগে।

ৰাজ্যপালৰ ভাষণত কৃষিত যথেস্থ টকা খৰছ কৰাৰ কথা কৈছে। কিন্তু কৃষি বিভাগৰ পৰা ৰাইজ উপযুক্ত যোগান পোৱা নাই। মন্ত্ৰী মহোদয় বানপানীৰ সময়ত যেতিয়া গোৱালপাৰালৈ গৈছিল তেতিয়া তাৰ ৰাইজে কৈছিল আমাক টকা নালাগে খেতিৰ উপযুক্ত যোগান দিয়ক power pump ৰ ব্যৱস্থা কৰি দিয়ক কিন্তু কৃষি বিভাগে লেখত লব লগীয়া কোনো সাহায্য দিব নোৱাৰিলে।

Administration ক্ষেত্ৰতো আমি একো উন্নতি দেখা নাই proper channel ব্যৱস্থাতে চলি থকা কাৰণে এই ক্ষেত্ৰত এক খোজো আগ বাঢ়িব পৰা নাই। জিলাৰ কাগজ আহি ৰাজধানী নাপায়হি। গোৱালপাৰা Municipalityযে টকা নাপালে এই কাগজ আদি নোপোৱাৰ কাৰণে। এখন মিউনিচিপালিটিয়ে চৰকাৰৰ Administration ৰ দোষত কিয় suffer কৰিব লাগে। এইবোৰ দোষাদোষ দেখুৱাই এই বিলাকৰ এই সুধৰণী আশা কৰি মোৰ বক্তব্য শেষ কৰিলো।

***Capt. WILLIAMSON A. SANGMA** **[Phulbary (Reserved for Scheduled Tribes)** : Mr. Speaker Sir, I thank you for having allowed me to move my amendment motion to the motion moved by Shri Chatra Sing Teron. In doing so I want to point out to you, to this august House and to the people outside how the Governor has intentionally failed to make a correct assessement of the situation prevailing in the State. It was expected that we would get a complete and correct picture of the situation prevailing in the State from the Governor's address. We also expected that the Governor's address will enunciate a policy as to how the situation can be tackled most effectively. But unfortunately both are absent in the Governor's address. Sir, I intend to make an observation by making a reference to the relevant portion of the Governor's address. It is stated in the Governor's address, while referring to the disturbances of July and thereafter, that these disturbances heavily strained the traditional feeling of friendship, mutual tolerance and trust hitherto enjoyed by the different communities residing in the State. So, that fact has been admitted in the Governor's address that the relationships between the different communities

---

*Speech not corrected

residing in the State have become strained. Now, I want to know what are the circumssstances and reasons which have led to that disturbances and ultimately strained the relationship between the different communities residing in the State, and what measures are proposed to be taken by the Government to improve the relationship between the different communities in future. Why the relationship has become strained and why the traditional feeling of friendship has become strained ? Naturally, we can expect to know from the Government what are the reasons thereof and secondly what measures have been proposed to be taken up so that the relationship between the different communities can be restored. The only question taken up by the Government which has been admitted by the Governor is that in this august House had the occasion to debate on the subject and pass a resolution disapproving such act of violence. Is it sufficient ? Simply to condemn such act of violence is not sufficient and desirable. Will that give a solution ? Surely whenever there is any disturbance occurs and there is deterioration in the relationship between different communities, there must be reason. Only condemning an act of violence in a particular disturbance which is due to certain strained relationship or basic reasons or for certain different circumstances, it will not be possible for us to solve the problem, or to restore the relationship. Mere passing of a resolution disapproving such actions will not solve the problem. It has been stated in the Governor's address that since the disturbances the people might have realised that it is not through violence that the desired end can be achieved. I regretfully point out here that it is not somebody else but Government itself have given enough indication to the people that it is through violence the desired object can be achieved. I am going to prove that. As we all know, there were widespread disturbance throughout the whole State. In their earnest and sincere desire to declare Assamese as the Official language the people resorted to violence. In the last Budget Session the Chief Minister made a statement in this a ugust House that it was not an opportune moment for the Government to come to a decision with regard to adoption of Assamese as the official language until and unless similar demands come from the other people whose mother-toungue is not Assamese. It was a very correct statetement and stand, but what happened after that ? Immediately after that statement in this House widespread disturbances took place in the State, and the Leader of the House changed his mind. What made him to change his mind ? Is it not widespread disturbances and voiolence ? Is it not the violence which forced this auugst House to come to a hasty decision of passing the Officiaal Language Bill ? Are we not teaching the people that if you want to have something done, resort to violence ? Therefore, I would like to say that the Government has been very inconsistent in laying down its policy. The Government laid down a policy but acted quite differently. Sir, unfortunately this was not the only occasion when we gave enough indication to the people that it is only through violence the desired objects can be achieved. In other cases also we did so. As we all know that Naga land was created. Why ? There has been continuous act of violence for a number of years. Government should have taken a firm decision that we are not going to create small states from economic point of view as well as security point of view. It was adequately pointed out by the State Reorganisation Commission and the Government also subscribes to that small States should not be encouraged in future. But as the violence continued for a number of years, Government yieled. Government should have takeu a strong and firm decision in this matter. Sir, I do not say that the language Bill should not hav e been passed although we protested the

passing of the Bill. There is an absolute majority in this House and so the Bill could be passed. My contention is that the Government should have impressed upon the people that so long as you resort to violence we are not going to yield to your demand and you will not be able to achieve your desired end. The Government should not have passed the official language Bill so hastily on the 24th October, 1960 by siting upto 9 P.M. Government should have taken a firm stand that we will not consider that question unless you stop violence. If that was the stand I would have fully subscribed to the views expressed in the Governor's address. The Governor's address said like this: "I hope that it has been firmly realised by everyone in the State that in a democratic society which we have to-day, violence is not the way to achieve any desirable end." This august House of the Government, if stood firm to show to the people that violence is not the way by which we are going to achieve the objective and for that purpose Government should be strong enough and firm enough to ask the people to give up violence. Government should have asked the people to restore peace and order before the Government could igve a chance to the people to achieve their end.

However, on the contrary, under Paragraph 7 of the address, it was stated—"A very important event in the history of Assam which took place during the year was the passing of the Official Language Bill. The Bill which has now become an Act embodies the best arrangement under the circumstances to satisfy the aspiratons of the majority of the people and at the same time safeguard the lagitimate interest of the minorities". Yes, due to pressure and due to violence Government had to come to a hasty decision and pass this Language Bill. Sir, as I pointed out earlier, by sitting up to 9 O'clock at night, I think it was a rare occasion for this august House to sit in order to hasten to pass this piece of legislation. There might have been occasions in the past, but at least during my term as a Member of this august House, I have never seen that we had to sit up to that time at night. The Government contennds here that it is the best solution under the circumstances. But unfortunatetly, Government is silent whether in spite of their contention that the Bill provides safeguard to the minor ities, the minorities who have been opposing to this Language Bill are satisfied or not. I cannot speak on behalf of the Assamese people who are not from the hills but I can speak about the feelings of the hills people. The hills people are not satisfied and shall never be satisfied with the passing of this Language Bill which has now become an Act. The Government should have confessed about this. It is very unfortutunate that the hills people are still not satisfied with this Language Bill. Government should have indicated therefore what measures or steps are proposed to be taken by them to convince the hills people or to satisfy the Assamese people that this is the best arrangement they could do under the circumstances. But Sir, if you go through the whole address, you will find that the most basic problems have been neglected and Gpovernment have not taken note of them. It is very unfortunate Sir, that I have to criticise to day the Governor's address because this address has to be given to this august House, by him as the Constittional head of the State. But, Sir, I was observing when this address was delivered by the Governor and I found that he was not satisfied with his own address. You might have also observed Sir, that a number of times, when the Governor read out the address, he left out the word "my" and in place of the word "my Government", he simply said "Gover-

ment." Sir, this is a correct exposure of the situation prevalent in the State. It is very unfortunate as the head of the State that he had to read it out, but if we observe properly, we could have realised that as a mouthniece he had to do it...... ....

*Shri **DEBESWAR SARMA** (**Jorhat**): It is in print, it is signed by the Governor.

***Capt. WILLIAMSON A. SANGMA [Phulbari (Reserved for Scheduled Tribes)]:** That is all right. I am just referring to the address. All the hon. Members of this August House would have observed that if I do not want to do somthing and if I am forced to do it, I may do it reluctantly and I cannot but be exposed.

(Shri A. Thanglura—He did it sincerly).

Sir, I would request that I may be given a little time more.

Mr. SPEAKER: You cannot extend the time beyond 30 minutes.

***Capt. WILLIAMSON A. SANGMA:** Sir, I only want to bring constructive criticisms to the Government so that they may take note of them.

Mr. SPEAKER: I shall give you half an hour.

***Capt. WILLIAMSON A. SANGMA:** Sir, if you consider the observations I have made are correct, let Government take note of them and accordingly draw up a plan as a correct solution to the prevailing situation in the State.

Secondly, Sir, it is indeed surprising to me to find in the address of the Governor that the people are asked to be united with the object of reaching the goal of a prosperous and smilling Assam'. Sir, when Government in the first instance were not creating conditions in order to foster unity among the different sections of the people, how can they talk about unity ? Until and unless, Government are in a position in the first instance to create such conditions by which the unity of different sections of the people can be established, it is of no use talking about unity. Without doing that a wishful thinking has been embodied in this addres. Sir, I shall read out a relevant portion of it.

"It is the duty of all of us to bring good influence to bear upon such trends and convert them to those of consolidation and national harmony. I would earnestly appeal to this House as well as to all acctions of the people to forge complete unity of purpose and march and toil together hand in hand wth the object of reaching the goal of a prosperous and smilling Assam."

Sir, I would have been satisfied if indication of the adequate policy would have been given by which the Government are proposing to create circiumstances in which everyone will feel securred and satisfied and bring about unity. But nothing is indicated here. It is very easy to say 'please

*Speech not corrected.

be united', 'please forget the past'. Has Government asked to forget the past controversy and to reunite? Even after the passing of the Laguage Bill, the people, especially the hills people are not prepared to accept it.

They simply have asked the people to forget the past. That is not going to solve our problem.

When the language bill was proposed to be introduced in this House the Hill people belonging to different political parties met in a number of conferences and thereafter infomed the Governor that they were not prepared to accept Assamese as the Official Laguages of Assam. If inspite of this protest Government decides to adopt the bill declaring Assamese as the official language even with the so-called safeguardes, we have got to ask for separation from Assam. A delegation went to Delhi to ask for separation. People are asking for separation and there is talk about it everywhere. Government should have realised that the Hill people are not satisfied with the language bill but they have not taken note of it. They have simply found it convenient to ask for unity. I quite agree with Shri Chatra Singh Teron that it is futile to talk about emotional integration until and unless in the first instance you come forward to solve the basic problems. I mean the basic problems of the State as a whole and considering the interests of all sections of the people. Unfortunately that side of the problem has been neglected. It may be, Sir, that there indications as to what development programmes will be taken in the future or what amount was spent under the Second Five Year Plan and is going to be spent in the Third Five Year Plan in respect of the Hill areas but on the basic s of these alone you cannot just ask the people and say: "Please unite." I can tell you, Sir, definitely that you cannot win over the hearts of the people unless you can make them realise that their interests are being safeguarded and that they are also going to be partners in the affairs of the State. Only by developmental activities, such as by /building roads and hospitals, I do not say that I do not need these, you are not going to make emotional intergration.

If we are to work for a smiling and prosperous Assam what is the difinite programme of the Government for psychological integration of the Hills and Plains people ? Is there any indication of it in the Governor's speech ? I would have expected at least a rough indication of it in this report but unfortunately it is not there. While it is impossible for the Government to have a definite programme aimed at psychological integration of the peolpe and when they have yielded to the majority for hasty passage of the language bill, it will be morally wrong to stop the aspirations of the Hills people in asking for a separate state. Now it is not for this Government which can agree to the creation of a separate State but I say that it is this Government which is standing on its way. It is most unfortunate that—we have our own experience of what happened as a result of violence—you will be encouraging the Hill people to resort to violence. I do not desire that the Hills people should resort to violence but they have seen that the people of the valley got their language. Now you want that the people of the Hills resort to violence to get their State. We have had bitter experience. Here you have spent crores and crores for rehabilitation while normal developmental activities of the Government had come to a standstill. Is that the way that you are going to progress ? Do you want that another violence takes place? Do you want to spend more and more crores of rupees for maintaining law and order which could have been utilised for building up the desired prosperous Assam ?

Of course Government have indirectly realised it while they ask us to work for a smiling and prosperous Assam— they have done it in a childish way. It is not the language of a matured man just to ask to work for a smiling Assam without creating conditions for it—the conditions are not there. However there is an indirect admission of the Government when it said "We had to reorganise the Police, we had to borrow Police from other States and we had to take military aid to restore peace and order in the State." They could not declare whether we are really marching towards a Welfare State because they know, according to the very indications we are marching towards the Police State. More and more crores of rupees have to be spent on Police. This has been admitted indirectly. Is it because that the people have become criminal minded for which the Ploice had to be reorganised ? I would have liked a clear-cut reply from the Government whether it is because crime is being increased that there is necessity for us to increase our police force or to borrow police from other States or to take the aid of the military ? Sir, I am sure Government will do good to make a proper study of the present situation prevailing in the State to know the real reason for that.

Lastly Sir, I would appeal, let us part as friends. You had your language, the Language Bill has become an Act in spite of the fact that it has brought only dissatisfaction to a large section of the people in the State and we the people of the Hills will burst towards our goal but we will restrain to resort to violence although we have been taught by the Govenrment that it is only through violence that we can get our aim. Sir, I warn, through you, the people of Assam that we are not marching towards making Assam welfare State but we are marching towards making it a Police State, we are creating circumstances and conditions to bring chaos and misery to the State of Assam. We shall never be able to make Assam prosperous unless and until we are prepared to go to the basic problems facing the State and we are prepared to find proper solution to these problems in a peaceful way.

With these words Sir, I thank you once again for giving me this opportunity to make my observations.

Srimati LILY SENGUPTA (Lohowal): মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাজ্যপাল মহোদয়ে পৰিকল্পিত কিছুমান সুনীতি আমাৰ আগত উৎথাপন কৰিছে। সুক্ষ্ম বিচাৰ বিতৰ্কতৰ পাচত এইখিনিকে সম্পাদন কৰি তোলাটোহে শ্ৰেষ্ঠ নীতি বুলি মই ভাৱো। সামাজিক অশান্তিৰ কথা উল্লেখ আছে। তাৰে সুবিধা লৈ মই এটা কথা কব খোজো। কেবল পুলিচৰ ওপৰতে মই গোটেই দ্বায়িত্ব এৰিব নোখোজো। তথাপি পুলচ বিভাগক সা-সুবিধা দান কৰি শক্তিশালী কৰি তোলাৰ প্ৰয়াস দেখি মই আনন্দ পাইছো। লগতে আৰু এটা ক্ৰটী মই আছে বুলি কব খোজো। দেখা যায় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা ওলাই অহাৰ লগে লগে কিছুমান দায়িত্ব পূৰ্ণ কাম যেনে আইন শৃঙখলা, প্ৰশাসন, S. D. O. magistrate আদি দ্বায়িত্বপূৰ্ণ কাম পোণ পটীয়াকৈ পায়, পুথিগত বিদ্যা থাকিলেও বাস্তৱিক তেওঁলোকৰ বিশেষ অভিজ্ঞতা নাই। গতিকে চৰকাৰে বিভাগীয় ছিনিয়ৰ অফিচাৰকহে এই Post বিলাকত দিব লগে। মই Medical বা Engieneeringক বিষয়ে কব নোখোজো কাৰণ এই শিক্ষা হাতে কলমে দিয়া যায়। সুখৰ কথা এই বছৰ প্ৰায় ৮০০০ পথাৰ পৰিচালনা কমিটি কৃষি বিভাগে সংগঠিত কৰিছে তাৰ মাধ্যমত আমিও দীঘল বক্তৃতা দিবৰ সুযোগ লাভ কৰিছো। তাৰে বেতাৰে বক্তৃতা চলে তাৰ ওপৰত কৃষকে সপোন দেখি চৰকাৰী সাহায্যত তেওঁৰ আছে নোদোকা

হৃষ্ট-পুষ্ট গৰু, পুষ্ঠ সাৰ, পথাৰখন যেন শষ্যই শষ্যই ভৰপূৰ। কিন্তু বাস্তৱত তেওঁলোকে প্ৰচণ্ড খুন্দা খায়। ঋণদান সমিতি বিলাক প্ৰায় দেউলিয়া। কৃষি বিভাগে, ঋণদান সমিতিক আঙ্গুলিয়াই ঋণদানে কেন্দ্ৰীয় ঋণ দানত পঠিয়াই। কৃষকে সেই মহাজন বা কাবুলি জনত আত্ম সমৰ্পন কৰি দুখে লঘোণে যি খেতি কৰিলে, হয় বানপানীয়ে ধুইনিলে, নহলে খৰাং ঋতৰে জ্বলাই দিলে। গতিকে নদী নিয়ন্ত্ৰণ জলসিঞ্চন আৰু ঋণদানৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰৰে অতি ধ্ৰুতগতিৰে কাৰ্য্যকৰী কৰিবলৈ অনুৰোধ জনালো।

Publicity বিভাগটোও আৰু সুগঠিত হব লাগে। অন্যান্য প্ৰদেশত ডকুমেণ্টাৰি ফিল্মৰ দ্বাৰা কৃষক ৰাইজৰ বহুত উপকাৰ হৈছে। কৃষকে ইয়াৰ দ্বাৰা বহুটো শিক্ষাপায়, আৰু নিজৰ কথা খিনি চাই আনন্দ ও লাভ কৰে- কিন্তু দুঃখৰ কথা আমাৰ প্ৰচাৰ বিভাগত অভিজ্ঞ লোক থকা স্বত্বেও সুবিধাৰ অভাৱত কাম কৰিব পৰা নাই। যথেষ্ট পৰিমাণৰ কৰ্ম্মচাৰী নাই—ভাল কেমেৰা নাই--আনকি চিলংৰ অফিচ ঘৰটোয়ো এচুকত পৰি আছে। বাহিৰৰ পৰা মানুহ এজন আহিলে বহিবলৈ ঠাই নাই। দিল্লীৰ পৰা কেমেৰামেন নাহিলে কোনো কাম নহয়। অথচ আমাৰ যথেষ্ট প্ৰাকৃতিক বা সংগঠনিক সমল আছে। নিবনুৱা সমস্যা দূৰী কৰণ ও অৰ্থ নীতি উন্নয়নৰ মানদণ্ড স্বৰূপ শিল্পই অসমত কম সময়তে যথেষ্ট প্ৰচাৰ লাভ কৰিছে, কিন্তু আমাৰ ভাৰতীয় চাহ শিল্পৰ অৱস্থা অতি শোচনীয় হৈ পৰিছে। আমাৰ যি বিলাক **un-economic** ভাৰতীয় চাহ বাগিচা আছে তেওঁলোকে চৰকাৰৰ পৰা কোনো সুবিধা পোৱা নাই বৰঞ্চ কৰৰ হেচাত জৰ্জ্জৰিত হৈছে ফাৰটিলাইজাৰ আদিও পৰিমাণ মতে নেপায়। অথচ তেওঁলোকে বনুৱাক সকলো সা-সুবিধা দিবলৈ বাধ্য। আমিও হেচাঁ দিওঁ ভাল ঘৰ লাগে বানচ লাগে বনুৱা কল্যাণ আইন সম্পূণ প্ৰযোজ্য কৰিব লাগে কিন্তু তেওঁলোকৰ অৰ্থৰ অভাব। বাগিচা বিলাক বেঙ্কত মড্গেজ্ থাকে গতিকে চৰকাৰে টকা ধাৰে নিদিয়ে।সেই কাৰণে তেওঁলোকৰ **Co-operative** ৰ ওচৰত আৰ্থিক চৰকাৰী ঋণ দিয়াৰ ব্যৱস্থা হব লাগে। নতুবা কিবা বিধান কৰা হলেও টকাৰ অভাৱত তেওঁলোকে উপযুক্ত পৰিমাণে জলসিঞ্চনৰ ব্যৱস্থা কৰিব পৰা নাই। বছৰি খৰাং বতৰে কেৱল কৃষিয়ে নহয় বাগিচা বিলাকত উৎপাদন বহু কমি যাব ধৰিছে। মই চৰকাৰক এই শিল্পৰ প্ৰতি মনোনিবেশ কৰিবলৈ অনুৰোধ কৰিছো। চিডিউল কাষ্ট আৰু চিদিউল ট্ৰাইবৰ ব্যৱস্থা ভালহৈছে। মই মাত্ৰ লগতে এবাৰ অনুৰোধ কৰিম যে যি সকল পৰ্ব্বতীয়া লোকে পাহাৰৰ পৰা নামি আহি ভৈয়ামত বেপাৰ কৰিবলৈ আহে, তেওঁলোকে আহি জিৰণি লবৰ বাবে কোনো ব্যৱস্থা নাই হয় গছৰ তলত, নহয় কোনোবা দোকানৰ বাৰান্দাত পৰি থাকে সেই কাৰণে মই কওঁ যে তেওঁলোকৰ বাবে Rest House ৰ ব্যৱস্থা কৰি দিব লাগে। এই Sixth Scheduled লগতে আমাৰ মহিলাৰ স্থান নিদি কিবা Seventh Scheduled ও কৰিব পাৰি, সমাজ ব্যৱস্থা নানা সংস্কাৰ ও দৰিদ্ৰতাৰ হেচাত মহিলা সকল এতিয়াও বহুত ক্ষেত্ৰত পিচ পৰি আছে। মই আগতেও কৈছিলো যে তেওঁলোকৰ বাবে আচুতিয়া ব্যৱস্থা হব লাগে। **Stipend** আদি (বিশেষকৈ মেডিকেল আদি বিশেষ শিক্ষাৰ বাবে) দিয়া ক্ষেত্ৰত মহিলাৰ কাৰণে আচুতিয়া ব্যৱস্থা থাকিব লাগে।

তাৰ পিচত আমাৰ যি বিলাক পঞ্চায়ত বিভাগ, ঘৰুৱা শিল্প, খাদি বিভাগ আছে সেই বিলাক কাম বিশেষকৈ ভৈয়ামত হয়। সেই বিভাগ বিলাকৰ **Head quarters** ইয়াত ৰখাৰ কি প্ৰয়োজন আছে মই বুজি নাপাওঁ। এই বিভাগ বিলাক ভৈয়ামলৈ নিলে শিক্ষাৰ উন্নয়নত কিমান সুবিধা হয়, তাক সকলোকে উপলব্ধি কৰিব পাৰে। এই বিভাগীয় কৰ্ম্মচাৰী আৰু সুদক্ষ

সকলে যদি ভৈয়ামত থাকে তেন্তে তেওঁলোকে বাইজক সহজতে অহিলা পাতি আৰু সু-পৰামৰ্শ আদিৰে সহায় কৰিব পাৰে। তাৰ দ্বাৰা আমাৰ তাতশিল্প, বেচমশিল্প আদিৰ আশানুৰূপ উন্নতি আমি দেখিবলৈ পাম বুলি মোৰ আশা। চৰকাৰে এই বিষয়ে এবাৰ মনোনিবেশ কৰিব বুলি মই অনুৰোধ কৰিলো।

মই এই বিষয়ে কথা বিশেষ নকওঁ।

মই ইয়াকে কৈ মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

***Shri MAHADEB DAS [Barpeta (Reserved for Scheduled Castes)]** মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ মাননীয় ৰাজ্যপাল ডাঙৰীয়াই যি এটি চমু ভাষণ এই সদনত দিছে আৰু তাৰ শলাগ জনাই আমাৰ বন্ধু শ্ৰীটেবাং ডাঙৰীয়াই ৰাজ্যপালক ধন্যবাদ দি যিটো প্ৰস্তাৱ দাঙি ধৰিছে তাত মোৰ সমৰ্থন জনাইছো।

ৰাজ্যপাল মহোদয়ৰ ভাষণটো চমু হলেও তাত বহুতো কথা উল্লেখ কৰিছে। অৱশ্যে তাত বহুটো কথা কবলগা আছে। যেতিয়া সকলোৰে দুষাৰ কৈছে তেতিয়া ময়ো দুষাৰ কবলৈ ঠিয় হৈছো।

মহোদয়, আপুনি জানে যে বাঘৰ চকু সদায় জব্বলৰ পিনে ময়ো যেতিয়া অনুসূচীত সম্প্ৰদায়ৰ প্ৰতিনিধিত্ব কৰিবলৈ আহিছো তেওঁলোকৰ বিষয়েই দুষাৰ কও সময়ো নিচেই তাকৰ এই সময়ৰ ভিতৰতে মোৰ ভাই বন্ধু সকলৰ বিষয়ে দুষাৰ কথা কওঁ - যদি শেষ কৰিব নোৱাৰো, আনক দিয়ৰদৰে মোকো অলপ বঢ়াই দিব বুলি এতিয়াই অনুৰোধ কৰি থলো।

এই বিষয়ে এটা High Power Committee গঠন কৰাৰ কথা কৈছে সেই কমিটিয়ে ৰিপোৰ্ট এটাও দাখিল কৰিছে কৈছে যে এই বিষয়ে বাৰে বাৰে দিগদাৰী কৰিছে কিন্তু সমস্যাৰ সমাধানৰ অৰ্থে একো কৰা হোৱা নাই।

আমাৰ জনজাতীয় ভাই সকলো আছে কিন্তু আমি শুনো যে তেওঁলোকৰো শতকৰা ১০ জন অন্ততঃ মাটি থকা মানুহ আছে। কিন্তু আমাৰ সম্প্ৰদায়ৰ তুলনাত জনজাতীয় ভাই সকলৰ শতকৰা ৯০ জনৰ পৰা ৯৮ জনলৈ খেতিৰ মাটি আছে। আজি যদি তেনেকৈ অনুসূচীত জাতিৰ লোক সকলৰ শতকৰা ১০ জনৰো মাটি থাকিল হেতেন তথাপিও কবলৈ নাছিল। এনেকৈ থাকিলে আৰু ৫ বছৰ আচুতীয়া সুবিধাৰ ম্যাদ বঢ়ালেও একো নহব। সেই কাৰণে মই কওঁ যে এই মাটি বিতৰণৰ ক্ষেত্ৰত গৰাখহনীয়া পৰিয়ালক চৰকাৰে যেনেকৈ মাটি দিয়াৰ চেষ্টা কৰিছে ঠিক তেনেকৈ অনুসূচীত সম্প্ৰদায়ৰ লোকসকলকো নিদিলে তেওঁলোকৰ কোনো দিনেই উন্নতি নহয়। এনে ধৰণৰ কথা বিশেষকৈ আমাৰ মুখ্য মন্ত্ৰী আৰু ৰাজহ মন্ত্ৰীক সৰ্ব্বসন্মতি ক্ৰমে প্ৰস্তাৱ লৈ দিয়া হৈছে। আমাৰ সকলোৱে কয় যে আমি মাটিৰ মানুহ, মাটিতে মিলিম। আমাৰ বৰ্ত্তমান যি ব্যৱসায় আছে তাৰ পৰা আমাক অব্যাহতি দি হলেও আমাক যদি মাটি দিয়া হয় তেন্তে আমি খেতিত লাগি যাম। তাৰপৰাহে আমাৰ উন্নতি হব।

*Speech not corrected.

ৰাজ্যপাল ডাঙৰীয়াৰ ভাষণত কৈছে যে বানপানীৰ সাহায্য দিওঁতেই চৰকাৰ জুৰুলা হল ।

মই কৃষি মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ শলাগ লৈছো । কিন্তু যিমানেই Field Management Committee তৈয়াৰ নকৰক প্ৰাকৃতিক দুৰ্য্যোগে বাৰে বাৰে ধ্বংস কৰি কামৰূপৰ লোক সকলৰ অৱস্থা কাহিল কৰিলে । আজি ২০ বছৰে মানুহক মাটিহীন কৰি আহিছে । তাত ২০ লাখ জনসংখ্যা আছে । তাৰে প্ৰায় ১৬ লাখ মানুহেই কৃষি জীৱি । কিন্তু সেই কৃষক সকলৰ মাটি নাই খেতি কৰে ক'ত ? যি মাটি আছিল তাকো বেকী নদী আৰু পাগলাদীয়াই খহায় পুতি নষ্ট কৰিছে । যোৱা চেপ্টেম্বৰ মাহত হোৱা বানপানীয়ে যি ধ্বংস কৰিলে, সেই ধ্বংস আজিও পুৰাব পৰা নাই । আকৌ আগতে পাগলা-দিয়া নলবাৰীৰ কাষেদি আছিল কিন্তু এতিয়া সোত সলাই বৰপেটাৰে গৈছে। সেই কাৰণে মই কওঁ যে এই পাগলাদীয়া আৰু বেকী নদী যদি নিয়ন্ত্ৰণ কৰা নহয় তেন্তে আমাৰ উন্নতি মূলক আচনি যিমানেই নলওক খেতি বঢ়োৱাৰ যিমানেই চেষ্টা নকৰক তাৰ ফল আমি আশানুৰূপ ভাৱে পাব নোৱাৰো ।

মহোদয়, আচনিৰ কাৰণে যিটো টকা ধৰা হৈছে সেইটো লোকসংখ্য অনুপাতেহে ধৰা হৈছে । আৰু সেই মতে আচনি ৰচনা কৰা হৈছে । আমাৰ ৰাজ্যৰ কাৰণে ১২০ কোটি টকা পাইছে । এইটো যদি লোকসংখ্যা অনুপাতে বিতৰণ কৰা হয় তেন্তে কামৰূপে প্ৰায় ২৫ কোটি টকা পাব লাগে যদি এই নদী দুটা নিয়ন্ত্ৰণ কৰিবলৈ আচুতিয়া টকাৰ ব্যৱস্থা নহয় তেন্তে সেই ২৫ কোটি টকাৰ পৰাই এই নদী দুটা নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব লাগে ।

তাৰ পিচত আমাৰ ভাষা সম্পৰ্কে যি ঘটনা হৈ গল সি বাস্তবিকে অবাঞ্চনীয় তাৰ কাৰণে আমি বৰ দুখ পাইছো । এই কথা সমগ্ৰ ভাৰতে জনা হল--কিন্তু আমাৰ নেতা সকলৰ অপ্ৰাণ চেষ্টাত সেই সকলো ঘটনাৰ অতি সোনকালেই সাম কাটিলে । তেওঁলোকৰ ভয় হৈছিল। কিন্তু স্থানীয় মানুহৰ আপ্ৰাণ চেষ্টা আৰু সহানুভতিত সেই ভয় নাইকীয়া হল । অতীতত যেনেকৈ বন্ধুভাৱে আছিল আজিও সেই মিলা-প্ৰীতি ফিৰি আহিছে। যি হওক কেইজন মান সদস্যই কৈছে যে ভাষা বিলখন ততালিকে পাচ হল কিন্তু মোৰ বোধেৰে ই আৰু সোনকালে হব লাগিছিল । যি হওক নানা বিপদৰ মাজেদি আমাৰ ৰাজ্যিক ভাষা বিলখন আমাৰ দিনতে পাচ কৰিছো বুলি কব পাৰিম। কব পাৰিম যে এই সদনৰ সদস্য হৈ থাকোতেই অসম ৰাজ্যিক ভাষা বিলখন পাচ কৰি আহিছো ।

যি হওক সময় মোৰ নাই । মই ইয়াকে কৈ সামৰণি মাৰিলো ।

Shri HAKIM CHANDRA RABHA [Goalpara (Reserved for Scheduled Tribes)] : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় ৰাজ্যপাল মহোদয়ৰ ভাষণৰ ওপৰত মোৰ বন্ধু শ্ৰীচত্ৰচিং টেৰণ ডাঙৰীয়াই অভিনন্দনসূচক শলাগৰ যিটো প্ৰস্তাৱ দাঙি ধৰিছে মই তাৰ সমৰ্থন জনাবলৈ ঠিয় হৈছো ।

ৰাজ্যপাল মহোদয়ৰ ভাষণত আমি দেখিবলৈ পাইছো যে তেখেতে যোৱা বছৰত আমাৰ চৰকাৰৰ কাৰ্য্য কলাপ আৰু ভবিষ্যতে কি কৰ্ম্ম পদ্ধতিৰে আগবাঢ়িব তাৰ এটা বিৱৰণ দিছে । তেখেতে ইয়াত ৫ ৮ কৈছে যে যোৱা গোলমালৰ সময়ত আমাৰ পুলিচ

বাহিনীয়ে ভাল ৰকমে কাম কৰিব পৰা নাই। যিহওক চৰকাৰ আৰু বৰ্ত্তমান পুলিচৰ কৰ্ম্ম তৎপৰতাৰ বলত অতি সোনকালেই এই গোলমাল দমন কৰি ৰাজ্যত শান্তি স্থাপন কৰিবলৈ সমৰ্থ হৈছো।

এহাতে থানাবোৰত পুলিচৰ সংখ্যা কম আছিল আৰু আনহাতে তেওঁলোকৰ জোখাৰে অস্ত্ৰ-সস্ত্ৰ নাছিল। আজিকালি দুৰ্ঘটনাবোৰ বৰ দ্ৰুত গতিত ঘটিবলৈ ধৰিছে। তেনে ক্ষেত্ৰত প্ৰত্যেক থানাতে একোখন জীপ গাড়ী থকা নিতান্ত প্ৰয়োজন। বৰ্ত্তমান ব্যৱস্থাত থানাই যথোচিত ব্যৱস্থা লোৱাত বহু বাধা হয়।

ৰাজ্যপালৰ ভাষণত এটা কথা দেখি বৰ সুখ পাইছো—সেইটো হৈছে গাৱঁলীয়া জনসাধাৰণৰ স্বাস্থ্য ৰক্ষাৰ হেতুকে ডাক্তৰখানা প্ৰতিস্থা কৰা। গোৱালপাড়া জিলাত কেইটামান কলাজ্বৰ হাস্পাতাল খুলিছে আৰু আমি শুনিবলৈ পাইছো যে এই বেমাৰৰ প্ৰকোপ ক্ৰমান্বয়ে কমি আহিছে। এই ডাক্তৰখানাবোৰ **General Hospital** কৰিবৰ বাবে ৰাইজৰ পৰা দাবী আহিছে আৰু এখন হাস্পাতাল ইতিমধ্যে **General Hospital** কৰা হৈছে।

ৰাজ্যপালৰ ভাষণত এটা কথা নেদেখি বৰ ম্ৰিয়মান হৈছো—সেইটো হৈছে **Prohibition** নগাওঁ জিলাত মদ নিবাৰণ ইতি মধ্যে হৈ গল কিন্তু গোৱালপাৰাত এতিয়াও একো কৰা নাই। এই কথাত বৰ দুঃখ পাইছো। অসমত ৯ লাখ জনজাতি লোক আছে। প্ৰতি পৰিয়ালে যদি ৫ মোণকৈ ধান মদ তৈয়াৰ কৰাত খৰছ কৰে আৰু ধানৰ মোণে যদি ১০ টকা হয়, তেনেহলে প্ৰায় এক কোটি টকা খৰছ কৰে। এনেকৈ আমাৰ দুখীয়া জনসাধাৰণক মদে কিমান অনিষ্ট কৰিছে সেই কথা সদনৰ সদস্যসকলে ভালকৈ বুজি পায়। সেই কাৰণে মই আশা কৰো চৰকাৰে যেন দ্ৰুতগতিত **Prohibition** কাম গোৱালপাৰাতো আৰম্ভ কৰে।

বাপুজীৰ আদশত অনুপ্ৰাণিত হৈ, কংগ্ৰেছ চৰকাৰে পঞ্চায়ত ৰাজ প্ৰচলনয় কৰিবলৈ কাম হাতত লৈছে। কিন্তু এই পঞ্চায়ত শাষন পদ্ধতি ৫০০ শ বছৰ পূৰ্ব্বে মহাপুৰুষ শ্ৰীশঙ্কৰদেৱে অসমত প্ৰৱৰ্ত্তন কৰিছিল। চৰকাৰে যি পঞ্চায়ত শাসন প্ৰৱৰ্ত্তনৰ ব্যৱস্থা হাতত লৈছে সেইটো যেন শ্ৰীশঙ্কৰ দেৱৰ পঞ্চায়তৰ আদশত কৰা হয়। কাৰণ সেইটোহে আমাৰ জন সাধাৰণৰ পক্ষে বেচি কাৰ্য্যকৰী হব।

মহকুমা পৰিষদৰ সভাপতিৰ কোনো বাজেট নাই। সেই কাৰণে গাঁৱে ভুঁৱে, সংগঠন কায় কৰাত যথেষ্ট বাধা হয়। তেওঁলোকৰ ভ্ৰমণ বানচ দিয়াৰ যদি ব্যৱস্থা থাকে তেনেহলে তেওঁলোকে ককালত টঙালি বান্ধি কামত আগ বাঢ়িব পাৰিব। আজি পৃথিবীৰ এনে কোনো মানুহ নাই যি, নেখাই-নবৈ কাম কৰিব পাৰে। সমাজ সেৱা কৰিবলৈ হলে পেট ভৰাই খাবলৈকো লাগিব। মই আশাকৰো চৰকাৰে এই কথা চিন্তা কৰি চাব।

শেষত কৃষি সম্বন্ধে কওঁ। আমি দেখিবলৈ পাইছো যে, কৃষি উৎপাদন ক্ষেত্ৰত আমাৰ কৃষি বিভাগে যথেষ্ট ব্যুৎপত্তি লাভ কৰিছে। অৱশ্যে চৰকাৰী বিভাগটোকে প্ৰশংসা কৰি ক্ষান্ত থাকিলে আমাৰ ভুল হব। আজি জনসাধাৰণে ভালকৈ উপলব্ধি কৰিছে যে, কৃষি একমাত্ৰ জীৱন নিৰ্ব্বাহৰ সম্বল। শতকৰা ৮০ জন বা গাওঁবাসীৰ ৭৫ জনেই কৃষক আৰু এই কৃষি উন্নতিৰ ওপৰতে দেশৰ উন্নতি নিৰ্ভৰ কৰিছে। সেই কাৰণে উৎপাদন বৃদ্ধিত কৃষক সকল উঠিপৰি লাগি গৈছে। কৃষিৰ বাবে অতি আৱশ্যকীয় সম্বল

পানী। এই পানী যোগানৰ বাবে Eambankent and Drainage বিভাগে শেষ চিন্তা কৰা দেখা নেযায়। ইঞ্জিনিয়াৰ সকলে ডাঙৰ ডাঙৰ বান্ধৰ. কথাহে চিন্তা কৰিছে সৰু সৰু বান্ধ বা খালৰ কথা বিশেষ একো চিন্তা কৰা যেন মনে নধৰে। অথচ এই সৰু সৰু খালৰ পৰা কৃষি উৎপাদনত বেচি সহায় হয়। দুধনৈৰ ওচৰৰ খেক্ৰেং বান্ধৰ কথা বহুবাৰ মই কৈছো। এইটো কাৰ্য্যকৰী কৰিলে কেইবা হাজাৰ বিঘা মাটি খেতিৰ উপযোগী হব।

ডাঙৰ ডাঙৰ Project বিলাক আৰ্য্যকৰী কৰিবলৈ অজস্ৰ টকা লাগিব আৰু এই বিলাক কাৰ্যকৰী কৰিবলৈ যাওঁতে minor irrigation বিলাকো যাতে বৈজ্ঞানিক পদ্ধতিৰে সমাধা হয় তাৰ কাৰণে চৰকাৰে চেষ্টা কৰিব।

Mr. SPEAKER : Your time is up.

Shri HAKIM CHANDRA RABHA [Goalpara (Reserved for Scheduled Tribes)] : অধ্যক্ষ মহোদয়, ইয়াকে কৈ সৰ্ব্ব শেষত ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ ওপৰত শ্ৰীযুত টেৰণে অনা শলাগনি প্ৰস্তাৱটো সৰ্ব্বত কৰণেৰে সমৰ্থন কৰিলো।

Shri HIRALAL PATWAAI (Panery): অধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাজ্যপাল ডাঙৰীয়াৰ ভাষণত তেখেতে, আংশিক ভাবে হলেও, শাসন যন্ত্ৰত কিছু দোষ হৈছে বুলি স্বীকাৰ কৰিছে যদিও, কি নীতিৰে এই বিলাক সংশোধন কৰিব পাৰি তাৰ কোনো নীতি নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা নাই সেই কাৰণে ধন্যবাদ দিব নোৱাৰি দুঃখিত। তেখেতৰ ভাষণত প্ৰথমতেই হৈ যোৱা অপ্ৰীতি-কৰ ঘটনাৰ পট-ভূমিকাত, বিভিন্ন সম্প্ৰদায় সকলৰ পৰা ঐক্যতা আশা কৰিছে যদিও চৰকাৰী শাসন কাৰ্য্যত তেনে কোনো মূল নীতি অঙ্কিত কৰিব পৰা নাই। যাৰ দ্বাৰাই তেখেতৰ আশাকৰা উদ্দেশ্য সফল হব। আনহাতে, অসমৰ বুকুৰ পৰা ওলাই যোৱা নগা সকলৰ নতুন নগাৰাজ্য স্থাপন আৰু নানান চৰকাৰী কামৰ দ্বাৰা ইয়েই প্ৰমাণ হয় যে, আমাৰ ৰাজ্যৰ সকলো বিলাক ভাই ককাইৰ মাজত বিবেদৰহে সৃষ্টি হৈছে। কাযেই, চৰকাৰী শাষনত যথেষ্ট খুট বৈ আছে যাক দূৰ কৰা একান্ত কৰ্ত্তব্য। তাৰ পিচত কৰ লাগিব প্ৰবল বেগে বাঢ়ি অহা এই বিভেদ মূলক অনুভূতি (feeling) বিলাক শান্ত কৰিবৰ কাৰণে কোনো আচনি লোৱা নাই। এই বিলাক শাম কটোৱাব নোৱাৰিলে দেশখনে উন্নতিৰ পথত আগবাঢ়িব কেনেকৈ ? যদি এই বিলাক বিবেধৰ বিনাশ কৰিব নোৱাৰে তেন্তে প্ৰকৃত পক্ষে আমি এইটোকেই পাওঁ যে, চৰকাৰ খন বিভেদৰ সৃষ্টি কৰি শাষণ কৰাৰ কাৰণেহে। বুজি নাপাওঁ, আমাৰ দেশৰ ৰাজ্যপাল এজন নে দুজন আৰু শাসন দুতলীয়া যেন অনুমান হয়,। এই দুটা নীতিৰ শাসনেই প্ৰকৃত পক্ষে আমাৰ ৰাজ্যত চলিছে আৰু সকলো ক্ষেত্ৰতে দুটা নীতিয়ে ক্ৰিয়া কৰি আহিছে। বহু ক্ষেত্ৰত দেখা দেখা যায় বহু কাম চৰকাৰৰ নিৰ্দ্ধাৰিত আচনিৰ বিপক্ষে আৰু ৰাইজৰ ইচ্ছাৰ বিৰুদ্ধে অবাধে চলিছে। এই বিলাকৰ প্ৰতি চৰকাৰৰ দৃষ্টি নাই আৰু এই দূৰ্নীতি দমনৰ কোনো আচনি নাই। তাৰ পিচত আমি পাই আহিছো যে, জনসাধাৰণৰ উন্নয়ন বা কল্যাণ মূলক আচনিৰ নামত, পুলিচ ৰাজৰ ফাললৈহে আমাৰ ৰাজ্য খন ঢাল লৈছে যাতে সকলো ক্ষেত্ৰতে দমন নীতিৰে

শাসন কাৰ্য্য চলাব পৰা যায়। চৰকাৰৰ এই বিলাক দূৰ্নীতি মূলক শাসন কাৰ্য্যই আজি জনসাধাৰণক জৰ্জ্জৰিত কৰি তুলিছে। বহুতে যদিও আজিও আজিৰ চৰকাৰক জনপ্ৰিয় চৰকাৰ বুলি আখ্যা দিব খোজে কিন্তু মই কওঁ, আৰু জনসাধাৰণৰ মাজত ভোট গ্ৰহণ কৰিলেও পাব এই চৰকাৰ জনপ্ৰিয় চৰকাৰ নহয়। জনসাধাৰণ একে বাৰেই এই চৰকাৰৰ ওপৰত সন্তুষ্ট নহয়। এই কথা মই আমাৰ মঙ্গলদৈ মহকুমাৰ প্ৰায় আটাই বিলাক অঞ্চল ঘূৰি মই এই অভিমত সংগ্ৰহ কৰিছো আৰু আনকি, কংগ্ৰেচ পাৰ্টীৰ নেতা সকলেও স্বীকাৰ কৰে যে, আমাৰ কংগ্ৰেছ চৰকাৰ দূৰ্নীতি পৰায়ন চৰকাৰ আৰু এই কথা খোলা-খুলি ভাৱেই ৰাইজ আৰু নেতা সকলৰ মাজত প্ৰকাশ পাইছে।

Mr. SPEAKER : আপোনাৰ সময় চমু চাপিছে।

Shri HIRALAL PATWARI (Panery) : কাযেই এনেকুৱা চৰকাৰক কেনেকৈ প্ৰশংসা কৰা যায়। বৰ্ত্তমান চৰকাৰৰ আমোলত জনসাধাৰণ নিৰপত্তাৱে থাকিবলৈ অক্ষম হৈছে। আৰু মই এই কথাই চৰকাৰৰক জনাব খোজো যে, এইদৰে আৰু দীৰ্ঘকাল শাসন চলিলে ৰাইজৰ, জনসাধাৰণৰ মাজত বিপ্লৱৰ সৃষ্টি হব। আজিৰ চৰকাৰ এনে চৰকাৰ যি নীতিৰ বন্ধু, পুজিপতি সকলৰ বন্ধু আৰু শোষণকাৰী সকলৰ সোঁ-হাত।

সংবিধানৰ Direct Principle ত define আছে যে, Weaker Saction ক Protection দিব লাগে। চাহ বাগিচাৰ মজদুৰ সকল Weaker Section ৰ লোক তেওঁলোকক সংবিধান মতে Protection দিয়া হোৱা নাই 39/(d) মতে পুৰুষ আৰু তিৰোতাৰ উপাৰ্জ্জন ক্ষেত্ৰত তাৰতম্য থাকিব নালাগে বুলি কৈছে কিন্তু চাহ বাগিচাৰ মতা মজদূৰে তিৰোতাতকৈ কম পয়চা পায়। এই বিষয়ে চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষন কৰিলো। শিক্ষা ক্ষেত্ৰতো দেখিছো সেই পুৰণি পদ্ধতিয়েই চলি আছে। শিক্ষা ক্ষেত্ৰত এটা Studio ৰ বিশেষ প্ৰয়োজন আছে। উৰিষ্যা চৰকাৰেও নিজ খৰচত Studio কৰি ললে কিন্তু আমাৰ চৰকাৰে সেই ক্ষেত্ৰত অকনো আগ বঢ়া নাই। গতিকে দেখা যায় আমাৰ চৰকাৰে violence নোহোৱালৈকে একো নিদিয়ে মোৰ বন্ধু চাংমাই কোৱা কথাৰ লগত ময়ো একমত যে, আমাৰ চৰকাৰ violence ক প্ৰশ্ৰয় দিয়া চৰকাৰ। প্ৰাইমেৰী শিক্ষকৰ বেতন বৃদ্ধিৰ ক্ষেত্ৰতো সেই একে হৈছে। তেওঁলোকে বৰ্দ্ধিত হাৰৰ বেতন পোৱা নাই। বোধ কৰো তেওঁলোকে violance নকৰাকৈ তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ প্ৰাপ্য নাপাব। গতিকে দেখা যায় চৰকাৰে violance হবলৈ দিয়ে তেতিয়া হলে নিজৰ স্বাৰ্থ সিদ্ধিৰো বহুত সুবিধা পায়।

নিবনুৱা সমস্যা সমাধানৰ বাবে বিশেষ কোনো নীতি ৰাজ্যপালৰ ভাষণত উল্লেখ নাই। আজি অৰ্দ্ধ শিক্ষিতৰ সংখ্যা বাঢ়ি গৈছে এই লৰা খিনিক কোন জাগাত Provide কৰিব তাৰ কোনো উল্লেখ নাই।

Begger সমস্যা এতিয়াও চলি আছে। ভিক্ষা প্ৰথা এতিয়াও বন্ধ হোৱা নাই। Co-operative ৰ কথা কয় কিন্তু কমিটি তৈয়াৰ নোহোৱাকৈ কেনেকৈ কো-অপাৰেটিভ হব পাৰে।

Mr. SPEAKER : গৱণৰৰ ভাষণত নতন নীতিৰ কথাহে থাকে পুৰনি নীতিৰ কথা নাথাকে।

Shri HIRALAL PATWARY Panery Administration ৰ ফালৰ পৰা চালে দেখা যায় চৰকাৰৰ চব কথাই confidential বা under consideration এটা কথা মীমাংসা হওঁতে বছৰকে বছৰ লাগে। তাৰ উপৰি দ্বিতীয় পৰিকল্পনাত যিবোৰ উন্নয়ন মূলক কাম লৈছে সেই বোৰৰ approval আহিয়েই নাপায়।

চৰকাৰে Co-operative কেনেকৈ গঠন কৰিব চৰকাৰৰ দেখোন নিজৰেই Co-operation নাই (হাঁহি)। Lepsory Centre নিৰ্ম্মাণ কৰাত চৰকাৰে জোৰ দিছে অথচ মেডিকেল বিভাগৰ পৰা Administrative Approval লৈই নাযায়। এনেকৈ ধিমা-তেতেলা গতিৰে প্লেনৰ কাম কেনেকৈ সময়মতে হব কব নোৱাৰো।

সংবিধানৰ ৪৫ ধাৰা মতে ৬ বছৰৰ পৰা ১৪ বছৰলৈ লৰা-ছোৱালী Free Compulsory Education দিব লাগে। সি মাত্ৰ সংবিধানতে আছে, কাৰ্য্যত: একো হোৱা নাই। মোৰ সম্ভৱ এই চৰকাৰৰ আমোলত নহবও। এই Free Compulsory Education দিব যে, এই কথাটো স্পষ্টকৈয়ে আছে।

Mr. SPEAKER : চেষ্টা কৰিব।

Shri HIRALAL PATWARY : চাৰ, চেষ্টা কিয়, ভাল চৰকাৰ হলেও কৰি (হাঁহি) পেলালে হেতেন।

আজি State Transport ৰ এটা কথা কওঁ। আমাৰ ওদালগুৰিত কিছুমান মানুহে ধানৰ দাম নাপালে; Cooperative Apex এ টকা দিব বুলি আশ্বাস দিলে কিন্তু টকা আনিবলৈ যোৱাত সেই লোক সকলক Police ৰ হতুৱাই গ্ৰেপ্তাৰ কৰিলে। তেতিয়া তেওঁলোকেত পুলিচে ৬০ টকা ঘুচ খুজিলে কিছুমান টকা নাই বুলি কলে। কিন্তু এজনৰ গাই এটা বেচি পুলিচে টকা আনিলে। প্ৰায় ২০০ মান মানুহে পুলিচে ঘুচ খালে বুলি Deputy Superintendent of Pollcc ক জনালে--

(*voice*—কেতিয়া ?)

এই গোলমালটো ঘটে ফেব্ৰুৱাৰীত আৰু যোধকৰো জুলাই মাহত arrest কৰি ঘুচ খাইছে। এইতো ওদালগুৰী থানাত Deputy Superintendent of Police যে, তদন্ত কৰি থকা সময়তে সংশ্লিষ্ট মানুহ দুটা মৰিল। কেনেকৈ মৰিল বুলি সোধাত কলে যে, কলেৰাত মৰিল কিন্তু সকলোৱে জানে তাত কলেৰা কেতিয়াও হোৱা নাই।

এই লোক সকলক পুলিচত দিলে বা কিয় বা হাজতত বা ৰাখিব লগা হ'ল কিয়? মঙ্গলদৈত under trial prisoner ৯ জন মৰিছে।

State Transport ত অবাধে বে-আইনি কাম চলি আছে। এজন ড্ৰাইভাৰক ১২৩ ধাৰাৰ দোষী সাব্যস্ত কৰি কেচটো আজি ২ বছৰে ধৰি চলি আছে মই সাক্ষী হিচাবে এনেয়ে অহা-যোৱা কৰিব লগা হৈছে এয়ে হল Judicial বিভাগ। অথচ কোৱা হৈছে যে, বিচাৰ বিভাগটো সংস্কাৰ কৰিছে এনে ধৰণৰ কোনো কথাই ৰাজ্যপালে মহোদয়ৰ ভাষণত উল্লেখ নাই।

আৰু এটা ডাঙৰ কথা হল, আজি স্বাধীন চৰকাৰৰ দিনত Food Adulteration শতকৰা ৫০ ভাগ হৈছে। এইটো বন্ধ কৰিবলৈ চৰকাৰে কিবা ব্যৱস্থা কৰিছিল নে ? ইয়াৰ দ্বাৰা আমাৰ জাতীয় স্বাস্থ্য নষ্ট হৈছে ; আমাৰ দেশৰ ভবিষ্যৎ প্ৰতিভূ লৰা-ছোৱালী সকলৰ স্বাস্থ্য নষ্ট হৈছে। এই বিলাক চৰকাৰে জনা স্বত্তেও বাধা দিবৰ কোনো চেষ্টাই নকৰে। ই বৰ পৰিতাপৰ কথা ।

চৰকাৰে নিজেই চোৰ ডকাইতৰ বন্ধু সেই কাৰণে মই ৰাজ্যপাল মহোদয়ৰ ভাষণৰ কাৰণে ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিব নোৱাৰি দুখ পাইছো।

Shri RADHA CHARAN CHAUDHURI (Boko) : माननীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় ৰাজ্যপাল মহোদয়ৰ ভাষণত শলাগ লৈ মোৰ বন্ধু সত্ৰছি টেৰণে যিটো ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰা প্ৰস্তাব দাঙি ধৰিছে তাক মই সমৰ্থন কৰি দুষাৰ কম।

আজি ৰাজ্যপাল মহোদয়ৰ ভাষণত এখন দেশক আগবঢ়াই নিব লাগিলে কি কি সম্বল বৃদ্ধি কৰাত যোৰ দিব লাগে, সেইনৰ্ম্মে চৰকাৰে ইতিমধ্যে কি কৰিলে, ভবিষ্যতে কিনো কৰিব সেই সকলো বিলাক এই চমু ভাষণত উল্লেখ কৰিছে ।

তেখেতৰ ভাষণত আজি কৃষি বিষয়ত যোৰ দিছে , আৰু কৈছে যে, চৰকাৰে কৃষি ক্ষেত্ৰত আজি অধিক টকা খৰচ কৰিবলৈ ওলাইছে। নতুন নতুন অহিলা পাতি আৰু বৈজ্ঞানিক পদ্ধতিৰে কৃষিৰ উন্নত ধৰণেৰে কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে বুলি কৈছে। এই বিষয়ে সোণাপুৰত যি মিটিং হৈছিল তাত আমাৰ প্ৰধান মন্ত্ৰীয়েও কৈছিল যে, কৃষিক আগ বঢ়াবলৈ হলে নতুন ধৰণেৰে প্ৰণালীৰেহে আগবঢ়াব লাগিব মান্ধাতা যুগৰ সাজ-সজুলী আজিৰ উপযোগী নহয়।

দ্বিতীয় কথা হৈছে যে, আমাৰ দেশখন আগবঢ়াই নিবলৈ হলে দেশখন ধনী হব লাগিব। কিন্তু দেশ ধনী হব কিহৰ দ্বাৰা ? যিবোৰ শিল্প আৰু উদ্যোগ হব সেই বোৰৰ জৰিয়তেই দেশ ধনী হব লাগিব যদি সেইবোৰ উন্নত ধৰণৰ হয়। সেই কাৰণেই চৰকাৰে design centre খোলা আচনি হাতত লৈছে। অসমৰ কুটিৰ-শিল্পই আন প্ৰদেৰ লগত ফেৰ মাৰিবলৈ হলে উন্নত আহি বিশেষ আৱশ্যক। উমিয়াম প্ৰজেক্ট ৩ টা ভাগত কৰিবলৈ হাতত লৈছে আৰু ই ১৯৭০-৭১ চনত তৃতীয় পৰ্য্যায়ত সম্পণ হবগৈ। ইয়াৰ পৰা পৰা ৬০ হেজাৰ Killo Wat বিদ্যুৎ শক্তি পোৱা যাব। ইয়াতৰ পিচত কপিলী ভেলী প্ৰজেক্ট লোৱাৰ কথা। যদি লোৱা হয় তেনেহলে দুগুণ বিদুৎ শক্তি পোৱা হব ।

দেশৰ লোক সকলক শিক্ষিত কৰিবলৈ চৰকাৰে শিক্ষাৰ শিতানত যথেষ্ট যথেষ্ট টকা ধৰিছে আৰু ১০০ হাইস্কুল Higher Secondary কৰিবৰ বাবে আমি আচনি লৈছে। ইয়াৰ উপৰিও Compolsory Primary Education Scheme হাতত লৈছে আৰু কাৰিকৰি শিক্ষা প্ৰচাৰৰ কামতো বিশেষ মনোযোগ দিছে। এইদৰে শিক্ষাৰ সম্প্ৰসাৰণ হলে দেশ অনতি পলমে উন্নত হব পাৰিব।

এইবোৰ কৰা স্বত্তেও এটা কথা ৰাজ্যপালৰ ভাষণত নাই যেন অনুমান হৈছে। সেইটো হৈছে গৰা-খহনীয়াৰ কথা। আজি অসমক গৰা খহনীয়াই জুৰুলা কৰিছে বিশেষকৈ দক্ষিণ কামৰূপৰ বিখ্যাত বাণিজ্য চহৰ পলাশবাৰী যাক অসমীয়া ব্যৱসায়ীৰ শ্বায়ুক্ষেত্ৰ কেন্দ্ৰ বুলিব পাৰি সেই চহৰখন খহায় হেজাৰ হেজাৰ মানুহক গৃহহীন আনকি সৰ্ব্বহীন কৰি পেলাইছে। ইয়াৰ পৰিবৰ্ত্তে মিৰ্জ্জাত (Mirja) এখন নতুনকৈ আদৰ্শ চহৰ কৰা ৫।৬ বছৰ হল; আলি পদুলি তৈয়াৰ হৈ গ'ল। কিন্তু দুখৰ কথা যে, তাত আজিলৈকে কোনো মানুহ বহা নাই। কিয় মানুহ আহি বহা নাই সেইটো বিচাৰ কৰিব লাগে। বহুতে অভিযোগ কৰিছে যে, তাত মাটি বিতৰণ ঠিক হোৱা নাই। যিবোৰ মানুহে নতুন চহৰখন গঢ়ি তুলিবলৈ ১০ বিঘাৰ পৰা ২০ বিঘালৈকে মাটি দিছে তেওঁলোকক তাত আঢ়ৈ কঠা মাটিও দিয়া দিয়া হোৱা নাই। সেই বাবেই অসন্তুষ্টিয়ে দেখা দিছে। গতিকে এই মাটি বিতৰণ ব্যৱস্থা revised কৰিব লাগে। আঞ্চলিক পঞ্চায়ত আৰু মিউনিচিপালিটি একেলগে বহি মাটি বিতৰণ কৰিব লাগে। অকল মাটি বিতৰণ কৰিলেই নহব তেওঁ-লোকক rehabilitation loan দিব লাগে, পুনৰ বসতিৰ বাবে আৰু business loan দিব লাগে ব্যৱসায় আৰম্ভ কৰিবৰ কাৰণে।

দক্ষিণ কামৰূপৰ পাণ্ডুৰ পৰা গোৱালপাৰা আৰু তাৰ পৰা গাৰো পাহাৰলৈ যোৱাৰ এক মাত্ৰ উপায় মটৰ ট্ৰেনচ্পৰ্ট। কিন্তু ৰাইজৰ আৱশ্যক ইয়াৰ দ্বাৰা পুৰাব পৰা নাই। আমি শুনিছিলো যে, পাণ্ডুৰ পৰা গাৰো পাহাৰৰ লৈকে ৰেল হব। কিন্তু এতিয়াও নোহোৱাটো বৰ দুখৰ কথা। সেই কাৰণে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক টানি অনুৰোধ কৰিবলৈ আমাৰ চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিছো।

আমাৰ চৰকাৰী অফিচ বোৰত, Efficiency বাঢ়িছে বুলি কব নোৱাৰো; কাৰণ আগেয়ে ৭ দিনত হোৱা কাম এটা হবগৈ এতিয়া ৭ মাহ লাগে। গতিকে চৰকাৰী অফিচবোৰ Efficient কৰাত বিশেষ মন নিদিলে শাসনত বেমেজালী ঘটিব আৰু ৰাইজৰ অসুবিধা হব। গতিকে এই বিষয়ত চকু দিবলৈ অনুৰোধ কৰিলো।

আমাৰ বিৰোধী দলৰ পৰা চৰকাৰক চোকা সমালোচনা কৰিছে আৰু বন্ধু শ্ৰীপাটোৱাৰীয়ে বৰ উত্তেজিত হৈ বক্তৃতা দিছে। তেখেতে প্ৰথমে ৰাজ্যপালক সমৰ্থন কৰি পিচত ইমান উত্তেজিত হৈ সমালোচনা কৰাৰ কোনো কাৰণ নেদেখো।

Employment সম্বন্ধে আমাৰ চৰকাৰে বিশেষ একো কৰা নাই বুলি অভিযোগ কৰিছে। গভৰ্ণৰৰ ভাষণৰ ৯ পৃষ্ঠাত আছে যে, ৩ লাখ মানুহৰ নিয়োগ ব্যৱস্থাৰ বাবে কাম হাতত লোৱা হৈছে। তেনেহলে চৰকাৰক কেনেকৈ দোষাৰোপ কৰে, একো ব্যৱস্থা নাইকৰা বুলি।

বন্ধুবৰ শ্ৰীবীৰেণ দাস ডাঙৰীয়াই কৈছে যে, জনজাতি লোকসকলক মদ খাবলৈ সুবিধা দিব লাগে। (মদ নহয় পচোৱাই দিব লাগে) তেওঁলোকৰ পৰামৰ্শ মতেই মদ নিবাৰণৰ আইন খনো কৰা হৈছিল আৰু এতিয়া তেওঁলোকৰ পৰাই মদ খাবলৈ দিয়াৰ কথা উঠিলে আচৰিত যেন লাগে। আজি যিবোৰ জনজাতি পৰিয়ালৰ ৬ মাহৰ যোখাৰে খাদ্য বস্তু আছে মদ খোৱাৰ দিনত মাত্ৰ ৩ মাহ গৈছিল। মদ নিবাৰণ হোৱাৰ পৰা তেওঁলোকৰ আৰ্থিক অৱস্থা দিনক দিনে ভাললৈ আহিছে।

গুৱাহাটীৰ নাৰেঙ্গী আৰু নুনমাটি অঞ্চলৰ মানুহ বিলাকক তেল শোনাগাৰৰ কাৰণে উচেছদ কৰিছে কিন্তু তেওঁলোকক পুনৰ সংস্থানৰ কাৰণে মাটি দিয়াৰ কথা উঠাই নাই। মই ভাবো, ইয়াৰ ওচৰতে থকা ৰবৰিলা বিজাৰ্ভত, এই মানুহ বিলাকক পুনৰ বসতী দিব পৰা যায়। এই মৰ্ম্মে গুৱাহাটীৰ লেণ্ড এডভাইজৰী বৰ্ডত পাচ হাজাৰ বিঘা মাটি খুলিবলৈ পৰামৰ্শ দিছে আৰু সেই মতে চৰকাৰে খুলি দিলে এই সমস্যা সমাধান হব

– দ্বিতীয় কথা, আজি জনজাতি লোক সকলৰ মাজত বেচিকৈ কুষ্ঠৰোগ আছে বুলি কোৱা কথাটো সত্য। ইয়াত প্ৰতিকাৰৰ কাৰণে চৰকাৰে কাম হাতত লোৱা নাই বুলিও বহুতে কৈছে। কিন্তু মই কওঁ যে, এই ৰোগ নিবাৰণৰ কাৰণে বৃহৎ আচনিৰে বকোত হাস্পাটালৰ কাম আৰম্ভ হৈছে আৰু ইয়াৰ কাম পম্পূৰ্ন হলে, কুষ্ঠৰোগী সকল উপকৃত হব। আজিচৰকাৰে ট্ৰাইবেল সকলৰ কাৰণে একো নাই কৰা বুলিলে দুখৰ কথা হব। এই বিলাক কাম একেদিনাই হৈ উঠিব নোৱাৰে আৰু স্তৰ স্তৰকৈ সম্পূণ হব। সেই কাৰণে, ৰাজ্যপালৰ ভাষণত সকলো সপ্ৰদায়ৰে ঐক্যতা কামনা কৰি আগবাঢ়ি যাবলৈ অনুৰোধ জনাইছো আৰু সেই ভাষণৰ প্ৰতি মই ধন্যবাদ জনাওঁ।

Shri DANDI RAM DUTTA (Mangaldoi) : ৰাজ্যপাল ডাঙৰীয়াৰ ভাষণত ওপৰৰ শ্ৰী টৈৰণ ডাঙৰীয়াই যিটো শলাগণি প্ৰস্তাৱ আনিছে সেইটো সমৰ্থন কৰিবলৈ গৈ মযো দুৱাষাৰ মান কবলৈ আগ বাঢ়িলো। বিৰোধী দলৰ পক্ষৰ পৰা ৰাজ্যপালৰ ভাষণত বিশেষকৈ শ্ৰীযুত পাটোৱাৰী ডাঙৰীয়াই যি ভাৱে সমালোচনা কৰিছে তাৰ উত্তৰত মই কওঁ যে, তেখেতৰ ভাষণত বিশেষ আলোচনা নাথাকে আৰু তাত আমি মূলনীতিৰ হে ইঙ্গিত পাওঁ আৰু সেই কালৰ পৰা কব লাগিলে শ্ৰীযুত পাটোৱাৰীৰ সমালোচনা অবান্তৰ।

Shri HIRA LAL PATWARI (Panery): 'অবান্তৰ' শব্দটো আনপাৰ্লেমেণ্টাৰী' নহয় নে ?

(Voice— নহয়, নহয়, It is quite in order)

Shri DANDIRAM DUTTA : ৰাজ্যপালে তেখেতৰ ভাষণত আমাৰ ৰাজ্যৰ যোৱা বছৰত হোৱা ঘাই ঘটনা বোৰ অতিসৰল আৰু প্ৰাঞ্জল ভাষাতে স্বীকাৰ কৰি ভৱিষ্যত কৰ্ম্ম পন্থাৰো এটি চমু বিৱৰণী দিছে। তেখেতে সচাকৈয়ে দোষ ক্ৰটীৰ প্ৰতি কোনো প্ৰকাৰ গোপন মনোভাব নেৰাখি ৰাজ্যৰ বাস্তৱ ছবি যে এটি তেখেতে দাঙি ধৰিছে তাৰ বাবে তেখেতক শলাগ লওঁ। উত্তৰ পূব সীমান্তত চীনা সমস্যাত আমাৰ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে যি তৎপৰতাৰে সৈতে যথাবিহিত ব্যৱস্থা লৈছে আমাৰ বিৰোধী দলে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰৰাষ্ট্ৰ নীতি সমৰ্থন কৰি শলাগ লৈছে তাৰ বাবে তেখেতে সকল ধন্যবাদৰ পাত্ৰ। ৰাজ্য পালৰ ভাষণত শান্তি ও শৃংখলাৰ কথা উল্লেখ কৰোতে ৰাজ্যপালে ভাষা বিললৈ ৰাজ্যত ঘটা শান্তিভঙ্গ ও দুৰ্ঘটনাৰ কথাও কৈছে ভাব আবেগত, হৈ যোৱা, দোষ ক্ৰটীৰ আলোচনা নকৰি ভাষা বিল পাছ হোৱাৰ পিচত সকলো সম্প্ৰদায়ৰ মাজত সম্প্ৰীতি পুনৰ সংস্থাপন হোৱাদেখি আমি আন্তৰিক সুখ পাইছো। ই আমাৰ অতি আৱশ্যকীয় কথা। দেশৰ শান্তি আৰু শৃংখলা বজাই ৰাখি, নিয়মানুবৰ্ত্তীতাৰে আগবাঢ়ি যাবলৈ হলে এই কথা বিলাক

পালন কৰিব লাগিব। চৰকাৰে জাতীয় পিতা বাপুজীৰ আদৰ্শলৈ, পঞ্চায়তৰ জৰিয়তে আজি দেশত পঞ্চায়ত ৰাজ গঠন কৰি ক্ষমতা বিকেন্দ্ৰী কৰণ কৰিছে আৰু জনসাধাৰণৰ উন্নয়ণৰ পিনে আগবাঢ়ি গৈছে। কিন্তু দুখৰ বিষয়, প্ৰকৃত পক্ষে আমি বহুটো ক্ষেত্ৰতে বহুতো কামত বাধা পৰা দেখা পাইছো। কাৰণ কৰ্ম্মচাৰীৰ অভাব আৰু আনহাতে, কৰ্ম্মচাৰী বিলাকৰ বেতন কিছু কম হৈছে সেই কাৰণে পঞ্চায়ত ব্যৱস্থা আৰু সবল কৰি তুলিবলৈ অধিক অৰ্থ আচুতীয়াকৈ ৰাখিবলৈ চৰকাৰক অনুৰোধ জনালো।

তাৰ পিচত মই কওঁ কৃষি আমাৰ জীৱন ধাৰণৰ প্ৰধান অহিলা। প্ৰতি বছৰে চৰকাৰে এই শিতানত অজস্ৰ টকা ব্যয় কৰি আহিছে যদিও কৃষক সকলৰ প্ৰকৃত উপকাৰত অহা নাই। সময় মতে কৃষকে ঋণ নাপায় আৰু অন্যান্য অহিলা-পাতি প্ৰয়োজন অনুসৰি যোগান নাপায়। কৃষি বিভাগৰ কাৰণে যি বিলাক কৰ্ম্মচাৰী নিয়োগ হৈছে তেওঁলোকে কৃষকৰ কামত আৰু আৰু প্ৰাণত অৱিহনা আৰু অনুপ্ৰেৰণা দিব পৰা নাই। কৃষক সকলক আকৰ্ষণ কৰিব পৰাকৈ চৰকাৰে ব্যৱস্থা লব বুলি আশা কৰিলো আৰু তেতিয়াহে কৃষি আৰু কৃষকৰ উন্নতি হব বুলি আশা কৰা যায়।

তাৰ পিচত দ্বিতীয় পৰিকল্পনাৰ উদ্যোগ ক্ষেত্ৰত বহুত ঠাইৰ প্ৰতি অৱহেলা দেখুওৱা হৈছে বুলি ৰাইজৰ মাজত অসন্তুষ্টিয়ে দেখা দিছে গতিকে তৃতীয় পৰিকল্পনাত যিবিলাক উদ্যোগ আচনি লোৱা হৈছে সেই বিলাক যাতে পিচপৰা আৰু অৱহেলিত অঞ্চলত লোৱা হয় তাৰ কাৰণে চৰকাৰে দৃষ্টি দিব বুলি আশা কৰিলো।

অধ্যক্ষ মহোদয়,, আমি সকলোৱে জানো যে, আমাৰ খেতিয়ক সকলক যি পৰিমাণৰ মাটিৰ প্ৰয়োজন সেই পৰিমাণৰ মাটি নাই। কাযেই, এই পৰিমাণৰ মাটিৰ ওপৰত উৎপাদন কমেই হব আৰু তাক পৰিপূৰণ কৰিবলৈ যদি কুটীৰ শিল্পৰ পিনে মনোযোগ দিয়া নহয় তেন্তে আমাৰ জনসাধাৰণৰ কি সামাজিক কি আৰ্থিক কোনো ক্ষেত্ৰতে মানদণ্ডৰ উন্নতি হব নোৱাৰিব। এই উদ্দেশ্যৰে প্ৰতেক জিলাতে একোজন Superintendent of Industries নিয়োগ কৰা হৈছে যদিও এওঁলোকৰ পক্ষে কাম চলোৱা সম্ভৱ পৰ হৈ উঠা নাই। কুটিৰ শিল্প উন্নতিলৈ লক্ষ ৰাখি, প্ৰত্যেক মহকুমাতে একো জনকৈ Superintendent নিয়োগ কৰিব লাগে নহলে এই ক্ষেত্ৰত বিশেষ উন্নতি হব বুলি আশা কৰা নাযায়।

তাৰ পিচত, এই বছৰ উত্তৰ ট্ৰাঙ্কৰোডটো National High Way কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছে আৰু সেই কাৰণে ৰাষ্টাৰ ওপৰত মাটি দি ওখ আৰু বহল কৰিছে। এই মাটিৰ কাম মঙ্গলদৈ মহকুমাত ৫০ মাইল পৰিছে। বৰ্ত্তমান অৱস্থাত যান বাহন, মানুহৰ অহা-যোৱা আৰু গৰু-মহৰ চলা-ফিৰাত বহু অসুবিধা হৈছে। নতুন মাটি পৰি, সেই বিলাক ধুলি ময় হৈছে। এখনগাৰীগলে আন এখন গাৰী পাচ কৰিবলৈ উপায় নাই এখনৰ পিচত আন এখন গাৰী যোৱাও সম্ভৱপৰ নহয় ধুলি আৰু ধুলি। বাৰিষা হলে সেই বিলাক বোকাহৈ একেই অসুবিধাৰ সন্মুখীন হব লাগিব। এই ৰাস্তাৰ অৱস্থা অলপতে অধ্যক্ষ মহোদয়ে, দেখি আহিছে। State Transport ৰ যাত্ৰীবাহী গাৰী বিলাক এই ভয়াবহ ৰাস্তাত অহাযোৱা কৰি থাকিলে অনতি পলমে নষ্ট হৈ

যোৱাৰ ভয় আছে। তাৰোপৰি যাত্ৰী সকলৰ অহা-যোৱাত অসুবিধা হৈছে আৰু বাচ-চালক বিলাকৰ, এনে অৱস্থাত অতি সোনকালে বেমাৰ আজাৰো হব পাৰে। এই ভয়তেই State Busৰ Driver আৰু Conductor বিলাকে বাচ চলাবলৈ আপত্তি কৰিছে।

(সময়ৰ সংকেট ধ্বনি)

কাযেই মঙ্গলদৈৰ পৰা গৌহাটীলৈ আহিবৰ বাবে আন মাত্ৰ এটা ৰাস্তা আছে সেইটো মাত্ৰ ৩ মাইল অলপ মেৰামতি কৰিলেই বাছ চলাচল কৰিব পাৰিব। আৰু সেই ৰাস্তা টো হৈছে মঙ্গলদৈ-পাথাৰিঘাট-বালিকুছি-মুক্তাপুৰ হৈ গৌহাটী।

আশাকৰো চৰকাৰে এই ৰাস্তাটোৰ অতিসোনকালে ভাল কৰাৰ বিষয়ে চিন্তা কৰিব।

Adjournment

The Assembly was then adjourned for luneh till 2 P.M.

After lunch

Shri KHAGENDRA NATH BARBARUA (Amguri): অধ্যক্ষ মহোদয়, অসম ভাৰতৰ পূব দুৱাৰত। সীমান্তবৰ্ত্তী এই ৰাজ্যখন ভাঙি টুকুৰা টুকুৰ নকৰি একেগোট কৰি ডাঙৰ কৰিলে ৰাজ্যৰ শক্তি বৃদ্ধি হব। সংখ্যাগত পৰিবৰ্ত্তন হলে গুণগত পৰিবৰ্ত্তন হয় সংখ্যা বৃদ্ধি হলে শক্তি সাহস বৃদ্ধি পায়। নেফা, মণিপুৰ, টিপুৰা, নাগা পাহাৰ একত্ৰি কৰণৰ কোনো উল্লেখ ৰাজ্যপালৰ ভাষণত নাই যি দুই এজন ট্ৰাইবেল নেতাই ট্ৰাইবেল সকলৰ স্বাৰ্থৰ অনুকুলে চৰকাৰে বিশেষ একো নাই কৰা বুলি ভাবে এইদৰে একত্ৰিকৰণ হলে তেওঁলোকৰ সংখ্যাই অৰ্থাৎ ট্ৰাইবেলৰ লোক সংখ্যা গৰিষ্ঠ হব আৰু শাসন কাৰী নিজৰ স্বাৰ্থ বোজাই ৰাখিব পাৰিব একত্ৰিকৰণ হলে তেওঁলোকৰ সংখ্যাই বেচি হব তেতিয়া তেওঁলোকেই শাসনৰ ভাৰলৈ ৰাজ্য চলাই থাকিব পাৰিব। কিন্তু আচৰিত কথা যে, কংগ্ৰেছ পক্ষৰপৰা বা অন্যান্য পক্ষৰ পৰা বৃহত্তৰ অসমৰ কৰাৰ কোনো চেষ্টা হোৱা নাই। ১৯৫৭ চনত যেতিয়া নগা পাহাৰ কংগ্ৰেছ চৰকাৰৰ দ্বাৰা কেন্দ্ৰীয় শাসনলৈ নিবৰ চেষ্টা -হয় তেতিয়া কমিউনিষ্ট বা প্ৰজা চচিয়েলিষ্ট পাৰ্টিৰ পৰা আপত্তি উঠিছিল। কিন্তু সেই দুয়োটা পাৰ্টিয়ে দিল্লীত লোক সভাত নগা পাহাৰ কেন্দ্ৰীয় শাসনলৈ নিয়া সমৰ্থন কৰে। আকো তাতোকৈ আচৰিত কথা যে, যোৱা disturbanceৰ সময়ত গৱৰ্ণৰৰ শাসন হব লাগে বুলিমত পোষণ কৰা নেতাও নাছিল বুলি কব নোৱাৰি। বঙ্গদেশৰ কংগ্ৰেছ প্ৰজাচচিয়েলিষ্ট, কমিউনিষ্ট, পাৰ্টিয়ে কেৱল বিপ্লবী কমিউনিষ্ট (R.C.P.I.) ৰ বাহিৰে, অসমত গৱৰ্ণৰৰ শাসন হব লাগে বুলি দাবী কৰে।

তাৰ পাচত আমাৰ চৰকাৰ প্ৰগতি মূলক কামৰ বাবে বেঙ্কৰ পৰা টকা অনা ক্ষেত্ৰত একেবাৰে অসমৰ্থ হৈছে। প্ৰথম পৰিকল্পনাত ভাৰতত খৰছ কৰিছে ২,২২৫ কোটি টকা ৪,৮০০ কোটিৰ ভিতৰত অসম চৰকাৰেৰ পালে মাত্ৰ ২০ কোটি। ভিতৰত দ্বিতীয় পৰিকল্পনাত পালে মাত্ৰ ৬০ কোটি আৰু এতিয়া তৃতীয় পৰিকল্পনাত ৭,২৫০ কোটিৰ ভিতৰত পাইছে মাত্ৰ ১২০ কোটি টকা এয়ে হল টকা

অনাৰ নমুনা । ইফালে দুখীয়া ৰাইজৰ ওপৰত টেক্সৰ ওপৰত টেক্স লগায় । নামদাং স্লুইচ গেটৰ বাবে ১½ লাখ টকা খৰচ কৰিলে কিন্তু এতিয়া সেই গেট এৰি দিলে গতিকে সেই ডেৰলাখ টকা পানীত পৰিল । এতিয়া আকৌ তাত শিল গুটি ৰাখিবৰ বাবে মাহে ৭৫ টকা দি এটা চকিদাৰ ৰাখিব লগীয়া হৈছে । জাজী মথাউৰিৰ সম্ভৱ ১২ মাইলত এদোখৰ ছিগাৰ বাবে ২ হাজাৰ টকা খৰছ কৰিলে তিনি মাহৰ ভিতৰতে চৰকাৰে নিজেই কাটি দিলে সেই টকাও পানীত পৰিল ।

বৰ্ত্তমানে আমাৰ চৰকাৰে মাত্ৰ কিছুমান অফিচাৰ বঢ়াইছে । বৃটিছৰ দিন; Conservator of Forest আছিল এজন কিন্তু এতিয়া হল ৩ জন শিক্ষা বিভাগত Head Assistant আছে ৮ জন কিন্তু তাৰ অফিচাৰ হৈছে ১২ জন । এইটো এটা আচৰিত কথা নহয় নে ?

প্ৰায় ৩ লাখ মান টকাৰ Stationery কলম পেঞ্চিল আদি বছৰি চৰকাৰে কিনে । কিন্তু Supply ৰ টেণ্ডাৰ আনিবলৈ অফিচাৰ এজন বহুলোক লগত দি কলিকতালৈ কিয় পঠাব লাগে ? ব্যৱসায়ী বিলাকৰ লগত Transection অসমৰ বাহিৰত কিয় কৰিব ? চৰকাৰে জনা উচিত যে, তাৰ দ্বাৰা Sale Tax আমি হেৰুৱাইছো লগে লগে অফিচাৰৰ অহা-যোৱা খৰছো চৰকাৰে ভৰিছে । অসমত কিয় নিকিনে অসমৰ টকা কিয় বাহিৰত পঠায় ?

চেক্ৰেটৰীয়েটত এজন চেক্ৰেটৰীক চাৰিজনকৈ পিয়ন লাগে । এজন চেক্ৰেটৰীৰ তলত যদি ২ টা বিভাগ থাকে তেন্তে তেওঁৰ পিয়ন ৮ জন আৰুযদি ৩ টা বিভাগ থাকে তেন্তে পিয়ন হব ১২ জন সেইদৰে আমাৰ ৰাজহুৱা টকাৰ অপব্যয় হৈছে । এজন চেক্ৰেটৰীয়ে ১২ জন চাপ্ৰাচী লৈ কি কৰে ? এজনে গাড়ী ধুৱে, এজনে বাগান চায়, এজনে বজাৰ কৰে---বাকী সকলে কি কৰে ?

চৰকাৰৰ অকৰ্ম্মন্যতাৰ কাৰণে যোৱা ভাষা সংক্ৰান্ত গোলমাল হল । তাৰে আজুহাত লৈ অন্ধ্ৰৰ পৰা ভয়ঙ্কৰ পুলিচ বাহিনী এটা আনিছে আৰু তাৰ খৰছৰ কাৰণে ৮২১ হাজাৰ টকা দিচাবিছে দেশত উন্নয়নৰ কামত খৰচ কৰাৰ টকা নাই, অথচ কিছুমান আজে-বাজে কামত মুক্ত হস্তেৰে খৰচ কৰিবলৈ টকা কৰ পৰা ওলায় ?

ধানৰ দাম Control কৰিছে কিন্তু অন্যান্য যাৱতীয় বস্তুৰ দাম বানপানীৰ নিচিনাকৈও ওপৰলৈ উঠি আছে যেনে, চেনীৰ দাম পোৱা ১২ অনাকৈও উঠিছে ধানৰ দাম কিন্তু Thus far and no further কণ্ট্ৰল কৰিছে ।

বান পানীয়ে ৰাইজক জুৰুলা কৰিছে অথচ ৰাজ্যপালৰ ভাষণত তাৰ কোনো উল্লেখেই নাই । উজনি অসমত খোৱা পানী বিচাৰি গত বছৰৰ পৰা মানুহে হাহাকাৰ কৰিছে মানুহে পানী নাপায় পানী আনিবলৈ ৪।৫ মাইল যাব লাগে । নামতি, নাজিৰা আদি অঞ্চলত খোৱা পানীয়েই নাই । পৰিকল্পনা কৰিও আজি চৰকাৰে উজনি অসমত খোৱা পানীয়েই দিব পৰা নাই । অথচ সদায় জনাইছে যে, ৰাইজৰ বহুত কাম কৰিলে ।

(*voice*—পঞ্চায়ত গঠন কৰিছে নহয় ?)

পঞ্চায়ত গঠন কৰিছে কিন্তু বহু ঠাইত মানুহৰ খাবলৈ নাই। চৰকাৰৰ সেই বিলাকত চকু নাই। গৌৰীসাগৰত ২০০ লৰাই fees দিব নোৱাৰাত স্কুলৰ পৰা উলিয়াই দিছে সেই বিষয়ে অৰ্থাৎ সেই অঞ্চলত হোৱা দুভিক্ষৰ বিষয়ে এচেম্বলীত মই আনকি প্ৰশ্নও দিবলৈ ওলাইছো। আজি বস্তুৰ দাম দিনে দিনে বাঢ়িছে, কিন্তু মানুহৰ প্ৰাপ্তিৰ স্থান কমি আহিছে মাচুল দি লৰা পঢ়াব নোৱাৰে খাবলৈ নাই অথচ শিৱসাগৰত চৰকাৰে খাজনা বৃদ্ধি কৰিছে। খাজনা দিয়ে ক'ৰ পৰা ? খাজনা বৃদ্ধি কৰোতে পঞ্চায়তৰ মতামত লোৱা নাই কৃষিজাত বস্তুৰ মূল্য উৎপাদন খৰছ, কৃষকৰ আৰ্থিক অৱস্থা আদি লক্ষ্যকৰা নাছিল ৰাজ্যপালৰ ভাষণত তাৰ কোনো উল্লেখ নাই ।

মানুহক দমাবলৈ পুলিচৰ ব্যৱস্থা কিন্তু কৰিছে। আমাৰ চৰকাৰে ভাবে ভাবে যে, পুলিচ ৰাখিলেই মানুহৰ সমস্যা সমাধান হব —মানুহে খাবলৈ নাপায় গোলমাল কৰে তেতিয়া চৰকাৰে পুলিচৰ দ্বাৰা দমন কৰে। পুলিচক Telephone দিছে ; জীপ আদি দিছে আৰু চৰকাৰে ভাবিছে সকলো সমস্যাৰ সমাধান হব। পুলিচ শক্তিশালী হলেই সকলো হ'ব। পুলিচ ৰাখিলেই সমস্যাৰ সমাধান নহয়। মানুহক পুলিচৰ শাসন নালাগে লাগে ভাত, কাপোৰ শিক্ষা, স্বাস্থ্যৰক্ষাৰ সমাধান এইটো নকৰে কাৰণেই জনসাধাৰণৰ মাজত হতাস বাঢ়ি আহিছে। গতিকে সময় থাকোতেই সমস্যাৰ সমাধান কৰিব লাগে।

গতিকেই মই সংশোধনী প্ৰস্তাব দাঙি ধৰিছো——

Shrimati KOMOLKUMARI BARUA (Katanigaon) : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় ৰাজ্যপাল মহোদয়ে সমস্যাবহুল অসমত পাৰহৈ যোৱা বছৰটোত যি বোৰ আউলীয়া সমস্যাৰ সন্মুখীন হব লগীয়া হৈছিল আৰু সেই বোৰৰ আৰু সমাধানাৰ্থে চৰকাৰে লোৱা প্ৰচেষ্টা আৰু ভবিষ্যতে লব খোজা উন্নয়ন মূলক আচনি আৰু নীতি সমূহৰ উল্লেখ কৰি যিখন চমু মৰম আৰু আশাবাদী ভাষণ দিছে তাৰ বাবে মাননীয় ৰাজ্যপাল মহোদয়ৰ মই শলাগ লৈছো আৰু মাননীয় সদস্য শ্ৰীসত্ৰাচিং টেৰণ ডাঙৰীয়াৰ ধন্যবাদ সূচক প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰিছো।

মহোদয়, ৰাজ্যপাল মহোদয়ে উল্লেখকৰাৰ দৰে যোৱা জুলাই মাহত আমাৰ শ্ৰুমৰ বুকত যি এটি নাভুত নাঅসত অভাৱনীয় ঘটনা ঘটি গল সেইটো সচাকৈয়ে অতি দুখ আৰু দুৰ্ভাগ্যৰ বিষয় অসমৰ বুৰঞ্জীত ই এটা চেকা লগা অধ্যায় বুলিব লাগিব। যা হওক চৰকাৰৰ অপ্ৰাণ চেষ্টা আৰু ৰাইজৰ সহযোগ, সহানুভূতিত সেই দুৰ্য্যোগৰ ৰাতি পুৰাবলৈ বেচিপৰ নালাগিলে। সেই বিধ্বস্ত সকলৰ পুনৰ সংস্থাপনৰ কামো সুকলমে বঢ়াত আমি সন্তোষ পাইছো মহোদয়, যোৱা বছৰটোত আমাৰ উল্লেখযোগ্য কাম হল অসমীয়া ভাষাক ৰাজ্যিক ভাষা স্বৰূপে স্বীকৃতি দিয়া আইনখন। অসমীয়াক ৰাজ্য ভাষা ৰূপে সংবিধানে দিয়া এটা অধিকাৰ লোৱা হল যদিও আন আন সংখ্যা লঘু ভাষা-ভাষী সকলৰ বাবেও সম্পূৰ্ণ ৰক্ষাকৱচৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। কিন্তু এইটো সচাকৈয়ে বৰ দুখ আৰু পৰিতাপৰ কথা যে, সকলো প্ৰকাৰ ন্যায় ৰক্ষাৰ ব্যৱস্থা থকাৰ স্বত্তেও এতিয়াও আমাৰ ভিতৰতে বিৰূপ মনোভাৱৰ অৱসান ঘটা নাই। অৱশ্যে এইটো অকল মোৰেই কথা নহয় ৰাজ্যপাল মহোদয়ৰ ভাষণতো ইয়াৰ আভাষ দি গৈছোমহোদয়, বিভেদ আৰু অনৈক্যই যে আমাৰ কাৰো হিত নাসাধে ই ধ্ৰুব সত্য, বুৰঞ্জীৰ শিক্ষা আমি উলাই কৰিব নোৱাৰো। অসম বুৰঞ্জীয়ে আমাক সকিয়াই থাকিব লাগিছে যে, গৃহ-

কন্দলেই অসমৰ স্বাধীনতা হৰণ আৰু আহোম ৰাজত্বৰ বেলি মাৰৰ অন্যতম কাৰণ। এনে অৱস্থাতো যদি আমি পৰ্ব্বত ভৈয়াম সকলোটিয়ে নিজৰ ভিতৰত ভেদভাৱ আতৰাই অসম তথা ভাৰতৰ নৱ নিৰ্ম্মাণত নিজৰ যোগ্য বৰঙণি যোগাবলৈ ঐক্যবদ্ধ আৰু প্ৰতিজ্ঞাবদ্ধ নহওঁ তেন্তে দুৱাৰ মুখত থকা শত্ৰুক আমি মজিয়াত বৰপিৰা পাৰি নিমন্ত্ৰণ কৰি অনাৰ বাহিৰে আন একো হব নোৱাৰে।

মাননীয় ৰাজ্যপালে আমাৰ সকলো বৈষম্যৰ ভাব আতৰাই দেশ গঠনত—দেশৰ ভবিষ্যত উজ্বলকৈ গঢ়ি তোলাত উপযুক্ত বৰঙণি দিবলৈ যি, সাদৰে আহ্বান জনাইছে। আমিও সম্পূৰ্ণ কামনা কৰো যে, এই আহ্বানৰ প্ৰতি পৰ্ব্বত ভৈয়াম আৰু কাছাৰবাসী সকলোৱে সক্ৰিয় সহাৰি জনাব।

মহোদয়, ৰাজ্যপালৰ ভাষণত আমাক জনাইছে পাকিস্তানৰ লগত আমাৰ সম্বন্ধৰ আগতকৈ উন্নতি হৈছে। ই বৰ সন্তোষৰ বিষয়। আমাৰ বিশ্বাস আপোচ আৰু মীমাংসাৰ জৰিয়তে সামান্তবাসী সকলোৱে লগত আমাৰ সম্বন্ধ দিনক দিনে আৰু ভাললৈ আহিব।

মহোদয়, মই বৰ দুখেৰে জনাওঁ যে, আমাৰ নগা সকলৰ লগত আমাৰ সম্বন্ধৰ কানো পৰিবৰ্ত্তন নহল। নগাৰ আক্ৰমণ আৰু উপদ্ৰৱ আজিও পূৰ্ণদ্যমে চলি আছে। ইয়াৰ অন্তৰালত কি গুঢ় ৰহস্য নিহিত আছে বুজি নাপাওঁ। আমি ভাবিছিলো যে, নগাসকলে স্বকীয়া ৰাজ্য পোৱাৰ পিচত, আমাৰ ৰাজ্যত কৰা উপদ্ৰৱৰ অৱসান ঘটিব। অন্ততঃ ১৮ অক্টোবৰৰ পৰাই সেই সমস্যাৰ অন্ত পৰিব বুলি আশা কৰিছিলো কিন্তু আজিৰ কাগজত দেখিলো লামডিং মৰিনী অঞ্চল নগাই গুলিয়াইছে আৰু যোৰহাত মহকুমাৰ জৰজাবাৰী নাগিনিজান আদি বাগিচাত আৰু দক্ষিণ হেঙেৰা আদিত নগাই মাটি বেদখল কৰিছে এই বিষয়ে চৰকাৰে যথেষ্ট তৎপৰ হব আৰু আৱশ্যকীয় ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিবৰ কাৰণে মই চৰকাৰক দৃষ্টি আকৰ্ষন কৰো।

অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় ৰাজ্যপালে আমাৰ শাসন যন্ত্ৰটোত যি, দুৰ্ব্বলতা পৰিলক্ষিত হৈছে তাক আতৰাব কাৰণে ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিছে বুলি আশ্বাস দিয়াত আমি সন্তোষ পাইছো। আমাৰ উন্নয়ন মূলক আচনি বোৰৰ সম্পৰ্কে আলোচনা কৰি মাননীয় ৰাজ্যপাল মহোদয়ে সকলো সমষ্যাৰ মূল খাদ্য সমস্যা সমাধানৰ বাবে বিশেষ দৃষ্টি দিয়া হৈছে বুলি আমাক জনাইছে। কৃষক সকলক উৎপাদন আৰু বিতৰণ আদিত সহায় কৰিবৰ বাবে পথাৰ পৰিচালনা কমিটি সেৱা সমবায় আদি গঠন কৰা হৈছে আৰু খেতিয়কৰ অৱস্থা উন্নত কৰিবৰ বাবে State Trading ৰ আচনি হাতত লৈছে। এইবোৰ আচনি সুচাৰু ৰূপে কাৰ্য্যকৰী কৰিব পাৰিলে আমাৰ দেশৰ আৰ্থিক অৱস্থাৰ যথেষ্ট উন্নতি হব বুলি আমাৰো আশা। কিন্তু লগতে মই চৰকাৰক কওঁ যে, এই আচনিবোৰ কাৰ্য্যকৰী কৰিবলৈ চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা যিবোৰ সাহায্যৰ দৰকাৰ সেইবোৰ কায় উচিত ভাবে দিয়া হয়। আমাৰ অসমতে নহলে আচনি বোৰ কাগজে-কলমে থাকিলে বাস্তৱ ক্ষেত্ৰত একেবাৰে অথলে যাব।

আজি সকলোৱে একে মুখে কৈছেযে, কৃষি বৈজ্ঞানিক পদ্ধতিৰে কৰিব নোৱাৰিলে উৎপাদন বৃদ্ধি হব নোৱাৰে। পোৱা টা পৰিকল্পনাৰ ভিতৰত আমি এখন কৃষি কলেজ পালো আৰু এই কৃষি কলেজখনে আমাৰ কৃষি

বিভাগটোক যথেষ্ট সহায় কৰিছে। ইয়াক আৰু উচ্চ পৰ্য্যায়লৈ নিব পাৰিলে চাহ, ধান আৰু মৰাপাট আদি অসমৰ কৃষিৰে বিষয় যথেষ্ট আগবাঢ়িব। এই ক্ষেত্ৰত মই আমেৰিকাৰ Land Grants College ৰ আৰ্হিৰে আমাৰ অসম কৃষি কলেজখনক এখন কৃষি বিশ্ব বিদ্যালয়লৈ নিয়াৰ বাবে চেষ্টা কৰিবলৈ চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰো। ৰুদ্ৰপুৰ, কল্যানী আদিত যেনেকৈ কৃষি বিশ্ববিদ্যালয় স্থাপন কৰি সেই ৰাজ্যবোৰে কৃষি ক্ষেত্ৰত আগ বাঢ়িবৰ ব্যৱস্থা কৰিছে মোৰ বিস্বাস আমাৰ চৰকাৰে যত্ন কৰিলে আমাৰ ইয়াতো কৃষি বিশ্ববিদ্যালয় খন তৃতীয় পৰিকল্পনাত স্থাপন হব যিহেতু এই বিষয়ত Ford Porendation আৰু T.C.M. য়ে, আৰ্থিক সহায় দিয়াৰ ব্যৱস্থা আছে।

মহোদয়, আমাৰ চৰকাৰ ভাৰসাম্য অৰ্থনীতিৰ—balanced ত যথেষ্ট গুৰুত্ব দিয়াতো শুভ লক্ষণ আমি আমাৰ প্ৰাকৃতিক সম্পদ বোৰ ৰ সুবিধা লব নোৱাৰিলে আমাৰ অৰ্থনীতিৰ ভোগ কেতিয়াও সুখৰ নহব অসম যদি বিবিধ শিল্পৰ উন্নতিৰ পথত অগ্ৰসৰ হব নোৱাৰে তেন্তে আমাৰ নিবনুৱা সমস্যা আৰু আৰ্থিক সমস্যাৰ সু-সমাধান কেতিয়াও হব নোৱাৰে। অসমত বেলেগ বেলেগ শিল্পৰ কাৰণে যি, পৰিকল্পনা কৰিছে তাৰ আভাষ ৰাজ্যপালৰ ভাষণেই পোৱা যায়। আমাৰ বিশ্বাস এই আচনি বোৰে আমাক আগবঢ়াই নিয়াত যথেষ্ঠ সহায় কৰিব এই আচনিবোৰ কাৰ্য্যকৰী কৰিবলৈ উপযুক্ত শিক্ষিত আৰু প্ৰশিক্ষণ প্ৰাপ্ত লোকৰ আৱশ্যক। আজি উপযুক্ত লোকৰ অভাৱত বহুত শিল্পত আগ বাঢ়িব পৰা নাই বা থলুৱা লোকে বনিয়োগৰ সুবিধাপোৱা নাই। সেইবাবে মই চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰো যে, প্ৰত্যেকটো শিল্পৰ কাৰণে আমাৰ থলুৱা উদ্যোগি ছাত্ৰ সকলৰ প্ৰশিক্ষণৰ ব্যৱস্থা কৰা হয় নহলে শিল্প প্ৰতিস্থা হলেও আমাৰ শিক্ষিত নিবনুৱাৰ সমস্যা কেতিয়াও সমাধান নহব। আমাৰ শিল্পৰ উন্নতিত বৰ্ত্তমানে লোৱা, বিদুৎ গেচ, আদিৰ আচনিৰ যথেষ্ট সহায় কৰিব বুলি আশা কৰিছো তৃতীয় পৰিকল্পনাত কপিলী প্ৰজেক্টৰ আচনি লব বুলি জনোৱাত আমি সন্তোষ পাইছো।

শিক্ষাৰ বিষয়ে ৰাজ্যপাল মহোদয়ে জনাইছে যে, Compulsory Primary শিক্ষাৰ দিহা কৰিছে আৰু ১০০ খন হাইস্কুল Higher Secondary কৰিবলৈ সিদ্ধান্ত কৰিছে। সময়ৰ অভাৱৰ কাৰণে শিক্ষা সম্পৰ্কীয় ব্যৱস্থাৰ বিষয়ে বিশেষ নকৈ ইয়াকে কব খোজো যে, অকল আচনি কৰিলেই নহয়; তাৰ বাবে উপযুক্ত পাঠ্য পুথি আৰু প্ৰশিক্ষণ প্ৰাপ্ত শিক্ষকৰো ব্যৱস্থা হব লাগে। তাকে কৰিব নোৱাৰিলে শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত বিশেষ একো প্ৰগতিয়ে লাভ কৰিব পৰা নহব। আৰু আমাৰ ছাত্ৰ সকলক আমি শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত আগ বঢ়োৱাৰ সলনি পিচলৈ পঠোৱাহে হব।

ৰাজ্যপালৰ ভাষণত আৰু এটা কথা উল্লেখ কৰিছে যে, বিকেন্দ্ৰী ভূত গণ-তান্ত্ৰিক শাসন পদ্ধতি প্ৰৱৰ্ত্তনৰ বাবে পঞ্চায়ত ব্যৱস্থা প্ৰৱৰ্ত্তন কৰাৰ কথা উল্লেখ কৰি ৰাজ্যপাল মহোদয়ে কৈছে যে, পঞ্চায়তী ব্যৱস্থাৰ জৰিয়তে আমাৰ জনসাধাৰণৰ অৰ্ন্তনিহিত শক্তি বিকাশ হব আৰু ৰাইজে সেই শক্তিক জনকল্যাণৰ কাৰণে নিয়োগ কৰিবলৈ সুবিধা পাব। যোৱা পঞ্চায়ত নিৰ্ব্বাচনত আমাৰ ৰাইজৰ যি সহাৰি পোৱা গৈছে তাৰ পৰা অনমান কৰিব পাৰিব যে, ৰাইজৰ বিৰাট বহুমূখী শক্তিক ভালদৰে গঠন মূলক কামত প্ৰয়োগ কৰিবলৈ দিলে আমাৰ বহু আঞ্চলীয়া সমস্যাবেই সুসমাধান হব অৱশ্যে তাৰ কাৰণে চৰকাৰেও পঞ্চায়ত বিষয়ক কাম কৰিবলৈ সকলো প্ৰকাৰৰ সুবিধা দিব নহলে পঞ্চায়ত বোৰ ভেকো ভাওনাহে হব বুলি মোৰ আশঙ্কা হয়।

এই কেইটা কথা কৈয়ে মই পুনৰ মাননীয় ৰাজ্যপাল ডাঙৰীয়াই আমাৰ সকলোৰে সকলোপ্ৰকাৰৰ বৈষম্য আৰু ভেদ-ভাব আতৰাই অসম তথা ভাৰতৰ এটা নব নিৰ্ম্মাণত যোগ্য বৰঙনি যোগাব। আমাৰ ভবিষ্যত সুৰ্বজ্জ্বল কৰি তুলিবলৈ যি সাদৰে আহ্বান জনাইছে তাৰ প্ৰতি পাহাৰ ভৈয়াম কাছাৰ সকলোৰে সক্ৰিয় সহাৰি জনাব বুলি মই মোৰ বক্তব্য সামৰিলো।

Shri DWIJESH CHANDRA DEV SARMA (Digboi): মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাজ্যপাল ৰ ভাষণৰ ওপৰত যিটো অবস্থা সুচক প্ৰস্তাৱ শ্ৰীটৈৰণ ডাঙৰীয়াই দাঙি ধৰিছে মই তাক সমৰ্থন কৰিছো। ৰাজ্যপালৰ ভাষনটো চুটি যদিও থুল-মুল ভাৱে অসমত হৈ যোৱা বিষয়ৰ আলোচনা কৰিছে আৰু ভবিষ্যতে অসমে কেনেকৈ আগবাঢ়িব তাৰ এটা আভাষ দিছে।এখন ৰাষ্ট্ৰৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ কথা হৈছে স্বতন্ত্ৰতা ৰক্ষা কৰা আমাৰ দেশৰ এই স্বতন্ত্ৰতাক চীনৰ আক্ৰমণে কিছু আঘাট কৰিছে চীনে ভাৰতবৰ্ষৰ আক্ৰমণ কৰাৰ পাছতো ভাৰতবৰ্ষই অতি ধীৰস্থিৰ ভাবে নিজৰ নীতি অনুসৰণ কৰি এই বিবাদৰ এটা সু-সমাধানৰ কাৰণে যথেষ্ট চেষ্টা কৰি আহিছে। কিন্তু চীনৰ আপোচ বিহিন আকোৰ গজালি মনোভাবত আজি নেহৰুৰ দৰে শান্তি কামী ব্যক্তিও কিছু হতাস হোৱা যেন অনুমান হৈছে। আমাৰ কমিউনিষ্ট বন্ধু সকলে এতিয়াও চীনৰ লগত আপোচ আলোচনাৰ কাৰণে চৰকাৰক পৰামৰ্শ দিছে কিন্তু চীনৰ এই অন্যায় কামক অন্যায় বুলি কোৱা নাই চীনক আক্ৰমণ কাৰী বুলি কব পৰা নাই। তেখেত সকলৰমতে চীন আক্ৰমণ কাৰী হয় নে নহয় বা চীনে অন্যায় কৰিছে নে নাই তাক এই সদনত স্পষ্টভাবে কবলৈ মই তেখেত সকলক আহ্বান জনাইছো। নগাৰ কথাও ৰাজ্য পালৰ ভাষণত কোৱা হৈছে আৰু এইটো এটা চিন্তাৰ বিষয় হৈ পৰিছে। এই নগা বিদ্ৰোহৰ কাৰণে উজনি অসমৰ যাতায়ত আৰু খাদ্য সমস্যাত ব্যাঘাট জন্মিছে। এই সমস্যা সমাধানৰ বাবে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক টানি ধৰিবলৈ আমাৰ চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিছো।

আজি দেশত সমাজবাদী সমাজ গঠনৰ নীতি গ্ৰহণ কৰিছে দেশ পৰি-চালনাৰ দায়িত্ব বিকেন্দ্ৰী কৰণ কৰি প্ৰকৃত জনসাধাৰণৰ ওপৰত দিবৰ কাৰণে পঞ্চায়ত ৰাজ প্ৰবৰ্ত্তনৰ ব্যৱস্থা কৰিছে। পজিপতি সকলে খেতিয়ক সকলক exploit কৰাৰ বাট মাৰিবৰ কাৰণে Servce Co-operative গঠন কৰা হৈছে। এই Service Co-operative বোৰৰ প্ৰথমাবস্থাত দেখা দিয়া অসুবিধাৰ অসুবিধাবোৰ ক্ৰমে আঁতৰি গৈছে আৰু সুচাৰু ৰূপে চলিবলৈ আৰম্ভ আৰম্ভ কৰিছে।

ডিব্ৰুগৰ মহকুমা ধানৰ ঘাটি (defict) অঞ্চল। ইয়াৰ খেতিয়ক সকলে ধানৰ দিনত ধান বিক্ৰি কৰি বাৰিষা ধান কিনি খায়। বাৰিষা কালত টকা-পয়ছাৰ অসুবিধা হলে, মহাজন বিলাকৰ পৰা টকা ধাৰে লয় আৰু তাৰে আকালৰ পৰা হাত সাৰে। খৰালী ধানৰ দিনত ধান দি ধাৰ মাৰে। এতিয়া State Trading হোৱাৰ পৰা Service Co-operative বিলাকে কিনা-বেচা কাম কৰিছে কিন্তু বাৰিষা কালত সেই আটকৰ সময়ত মানুহৰ আৰ্থিক সহায় দিব নোৱাৰিলে Service Co-operative বিলাকে ৰাইজক পুজি-পতিৰ হাতৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব নোৱাৰিব। আৰু খেতিয়ক সকল বিপদৰ সন্মুখীন হব। সেই কাৰণে মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰো যেন, Service Co-operative বিলাকে আগতীয়াকৈ কিছু টকা , ধান বাৰিষা আৱশ্যক অনুসৰি খেতিয়ক সকলক দিব পৰাৰ ব্যৱস্থা কৰে।

তাৰ পিচত Embankment আৰু Drainage বিভাগৰ কথা কওঁ এই বিভাগে কোনো এটা বান্ধ দিয়াৰ সময়ত বান্ধৰ বাহিৰৰ পৰা গাওঁ বা মানুহৰ অসুবিধাৰ প্ৰতি কেতিয়াও লক্ষ্য কৰা নাই। ফলত বান্ধৰবান্ধৰ ফলত বহুত মানুহৰ বিপদ হৈছে। কিছুমানৰ খেতি নষ্টকৰিছে আৰু কিছুমানৰ ঘৰবাৰী পানীৰ উটোৱাই নিছে। এইবিলাক মানুহৰ পুনৰ বসতিৰ ব্যৱস্থা কৰা হোৱা নাই। উদাহৰণ স্বৰূপে মই চৈখোৱা বান্ধৰ ফলত বুঢ়িদিহিং মৌজাৰ দিৰক গাওঁৰ ১৯ ঘৰ মানুহ বাৰিষা পানীত ওপঙি থাকিব লগীয়া হৈছে। তেওঁলোকৰ দুখকুলাই-পাচিয়ে নধৰা হৈছে। তাত এটা ৪।৫ ফাৰ্লং দীঘল Ring বান্ধ দিলেই গাওঁখন ৰক্ষা পৰে কিন্তু সেই বিষয়ে চৰকাৰে চিন্তা কৰা নাই। চৰকাৰে হয় উক্ত Ring বান্ধৰ ব্যৱস্থা কৰক নহয় নহয় সেই মানুহ কেইঘৰৰ পুনৰ বসতিৰ ব্যৱস্থা কৰক।

দেশৰ আৰ্থিক অৱস্থাৰ উন্নয়নৰ কাৰণে আৰু নিবনুৱা সমস্যাৰ সমাধানৰ কাৰণে দেশক উপযোগী কৰণৰ আচনি গ্ৰহণ কৰা হৈছে। ইতিমধ্যে বহুত বহুত উদ্যোগ গঢ়ি উঠিছে আৰু বহুত উদ্যোগ ২।১ বছৰৰ ভিতৰতে গঢ়ি উঠিব। কিন্তু কাৰিকৰী শিক্ষা নথকাৰ কাৰণে এহাতে এই উদ্যোগ বোৰত নিয়োগ কৰাৰ কাৰণে আমাৰ মানুহ নাই আনহাতে শিক্ষিত নিবনুৱাৰ সমস্যা বাঢ়ি গৈছে। ইয়াৰ সমাধানৰ কাৰণে চৰকাৰে আশু ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰা উচিত। এই ক্ষেত্ৰত আমাৰ কাৰিকৰী মানুহৰ অভাৱ পৰিলক্ষিত হৈছে আৰু এই অভাব মোচন কৰিবলৈ বিভিন্ন ট্ৰেড বিলাকৰ শিক্ষা আমাৰ লৰা-ছোৱালীক দিবলৈ বিভিন্ন ধৰণৰ টেকনিক্যাল বা ইণ্ডাষ্ট্ৰিয়েল ইনষ্টিটিউট খোলা দৰ্কাৰ। অকল ইঞ্জিনিয়াৰিং স্কুল আৰু কলেজ দুখনেই ইয়াৰ সমাধান কৰিব নোৱাৰিব।

আমাৰ Under Matric বা কম শিক্ষিত লোকেই বেচি নিবনুৱা হৈ আছে। আনহাতে কাৰখানা বোৰত Fitter, Turner, Welder আদি কাৰিকৰী লোকৰ বিশেষ প্ৰয়োজন গতিকে এই ডেকা বোৰক অতি সোনকালে প্ৰশিক্ষণ দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে আৰু সেয়ে হলে দুই তিনি বছৰৰ ভিতৰত নিবনুৱা সমস্যাৰ বহু পৰিমাণে সমাধান হব। তাকে নকৰিলে উদ্যোগে আমাৰ সুখৰ সলনি অশান্তিৰহে সৃষ্টি কৰিব।

(সময়ৰ সংকেট)

চৰকাৰে নিজে প্ৰশিক্ষণ দিয়াৰ উপৰিও যি বিলাক প্ৰাইভেট কোম্পানী আছে, সেই বিলাকত মানুহ এপ্ৰেনটিচ খটুৱাৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে ঠিক কৰি দিব লাগে।

Mr SPEAKER : সময় শেষ হৈছে।

Shri DWIJESH CHANDRA DEB SARMA (Digboi) : তাৰ পিচত Supply Department ৰ বিষয় কিছু কথা কব লগা আছে, অধ্যক্ষ মহোদয়, আৰু দুই মিনিট মান সময় দিলে ভাল হয়।

Mr SPEAKER : আৰু দুই মিনিট।

Shri DWIJESH CHANDRA DEB SARMA : Supply Departmentতএ ঠিক মতে Cement টিনপাট আদি সৰবৰাহ কৰিব পৰা নাই। ইয়াৰ

ফলত ৰাইজৰ আৰু চৰকাৰৰ বহু অসুবিধা হৈছে। Cement ৰ অভাবত জনসাধাৰণেতো কৰিব পৰা নায়েই চৰকাৰৰ Public Works Department য়েও বহুত জৰুৰ হিতকৰ কাম যেনে, হাস্পাটাল কৰা স্কুল আৰু দলং সজা বন্ধ কৰি ৰাখিছে। আশাকৰো Supply বিভাগে বস্তু সৰবৰাহৰ সুবিধা মতে কৰিবলৈ তৎপৰতা অবলম্বন কৰিব।

সৰ্ব্ব শেষত কওঁ যে, তৃতীয় পৰিকল্পনাত ট্ৰাইবেল আৰু পিচপৰা সম্প্ৰদায়ৰ লোক সকলৰ উন্নতিৰ কাৰণে যি দৰে চৰকাৰে বিবিধ আচনি লৈছে সেই ধৰণে পিচপৰা অঞ্চলৰ উন্নয়নৰ কাৰণে আচনি গ্ৰহণ কৰা উচিত। সুখৰ কথা যে, চৰকাৰে Transferred area সমূহৰ উন্নয়নৰ কাৰেণ বিশেষ চকু দিছে কিন্তু Transferred area সমূহৰ লগতে আমাৰ সীমান্তবৰ্ত্তী যি বোৰ অঞ্চল আছে সেই বোৰৰ প্ৰতি চকু দিয়া হোৱা নাই। উদাহৰণ স্বৰূপে কওঁ যে ডিব্ৰুগড় মহকুমাৰ বুঢ়িদিহিং মৌজাৰ পূব সীমান্তবৰ্ত্তী আৰু মৰান ঘটা আদি পিচ পৰা সম্প্ৰদায়ৰ বসতি স্থান। এই মৌজাটো Transferred area ত কৈও বেচি পিচপৰা। মই আশাকৰো চৰকাৰে এই সীমান্ত বৰ্ত্তী ঠাই খনৰ উন্নয়নৰ প্ৰতি বিশেষ চকু দিব।

তাৰ পিচত কওঁ যে, শিক্ষা ক্ষেত্ৰত প্ৰাইমেৰী স্কুল বিলাকৰ প্ৰতি বেচি চকু দিয়া উচিত। মাননীয় সদস্যা শ্ৰীমতী কমলকুমাৰী বৰুৱাই কোৱাৰ দৰে শিক্ষাৰ প্ৰতি প্ৰচেষ্টা হৈছে কিন্তু শিক্ষাৰ মান বঢ়াব পৰা নাই। এই উদ্দেশ্যৰে অকল Secondary School সমূহে অথচ কলেজীয়া শিক্ষাত মনোনিবেশ কৰিবলৈ নহব তলৰ প্ৰাইমেৰী আৰু M V পৰ্য্যায়তহে বেচি জোৰদিয়া কৰ্ত্তব্য।

(সময়ৰ সংকেট)

সেই উদ্দেশ্যৰে মই চৰকাৰক অনুৰোধ জনাওঁ যেন, শিক্ষা শিতানত বিভাগৰ পৰা এটা বিশেষ কমিটি গঠন কৰি আবশ্যকীয় দিহা পৰামৰ্শ লৈ কাম হাতত লয়। ইয়াকে কৈ মোৰ বক্তব্য শেষ কৰিলো।

Shri BISWANATH UPADHYAYA (Patharkandi) : माननीय अध्यक्ष, महोदय ! माननीय राज्यपाल महोदय के भाषण के प्रति धन्यवाद-में उनका समर्थन करता हूंपक्ष की ओर से जो संशोधनी प्रस्ताव पेश किये गये हैं, ज्ञापक प्रस्तावपर विरोधी और इस सम्बन्ध में दो-चार शब्द कहना चाहता हूं ।

राज्यपाल महोदय ने अपने भाषण में हमारे राज्य की शांति और सुरक्षा के लिए पुलिस बाहिनी के संगठनपर विशेष महत्व दिया है और कहा कि इसके लिए कड़ोरों रुपये खर्च करने की व्यवस्था की गई है । पुलिस की कार्य-दक्षता बढ़ाने के लिए हमारी सरकार हमेशा चेष्टा करती आई है । पुलीस के लिए जीप गाड़ी और Wireless वगैरह की व्यवस्था करने के लिए सरकार कड़ोरों रुपये खर्च करने की योजन बना रही है । में समझता हूं कि यह ठीक नहीं हो रहा है । क्योंकि, हम यह देख चुके हैं कि जनता के आन्दोलनों को दबाने के लिए पुलिस कभी भी सफल नहीं हो सकी है । यहांतक कि बृटिश के ज़माने में भी पुलिस जनता के आन्दोलन को दबाने म हमेशा असमर्थ रही थी । जबतक जनता का मनोभाव न बदले, जबतक उनकी शिकायतें दूर न हो, तबतक वह आन्दोलन करती रहेगी और सरकार भी उन्हें दबाने के काम में असफल होती रहेगी । में समझता हूं कि जनता को खुश रखना, उनकी

कठिनाइयों को समझना तथा उन्हें दूर करने का उपाय करना ही सरकार का कर्त्तव्य है । पुलिस अथवा मिलिटेरी की सहायता से सरकार कभी भी हमारे देश में शांति और सुरक्षा की भावना उत्पन्न नहीं कर सकती । इसके लिए सरकार को कोई अच्छा programme (कार्यक्रम) बनाना चाहिये । सब लोगों में एक दूसरे के प्रति प्रेम और सद्भावना उत्पन्न करने के लिये सरकार को चेष्टा करनी चाहिये । यह प्रेम और सद्भावना पुलिस और मिलिटेरी की सहायता से नहीं बल्कि सरकार के कल्याणमूलक कामों से ही पैदा हो सकती है ।

राज्यपाल महोदय ने अपन भाषण में हमारे राज्य के Labour और Management के संबन्ध का जिक्र करते हुए कहा है कि यह संबन्ध दिनोंदिन अच्छा होता जा रहा है । किंतु वास्तव में हम कुछ और ही देख रहे हैं । हमारा विचार यह है कि सरकार की Labour policy बिलकुल ग़लत है । सरकार की ग़लत Labour policy की वजह से आज हमारे श्रमिकों में बहुत अपसोष फैल रही है । हमने देखा है कि कछाड़ ज़िले में हज़ारों की तादाद में श्रमिक छांट गये हैं, और इन छांटे हुए श्रमिकों की अवस्था बहुत ही दयनीय हो रही है । अवस्था यहांतक पहुंच चुकी है कि सारे आसाम के लिए बहुत बड़ा ख़तरा हो सकता है : अगर इन छांटे हुए श्रमिकों के लिए सरकार की ओर से कोई अच्छी व्यवस्था नहीं हुई तो सारे राज्य में एक बहुत बड़ी अशांति फैल जानें की आशंका है ।

काछाड़ ज़िले में श्रमिक चाय-बगान से निकाले जाते हैं तो वे बे-घर-बार के हो जाते हैं । छांटने के साथ-साथ ही ये श्रमिक बगान से भी निकाल दिय जाते हैं । उनके पास कोई जमीन नहीं होती है कि वे वहां जाकर बसें । उनके पास न खानें का अन्न होता है और न रहने का कोई आश्रय । इस तरह परिवार के परिवार कछाड़ जिले में आज श्रमिक बे घरबार हो रहे हैं । इन श्रमिकों की अवस्था किसी Cotton Mill या Jute Mill के श्रमिकों की तरह नहीं है । Cotton और Jute Mill श्रमिक बाहर से आकर काम करते हैं । किन्तु चाय बगान के श्रमिक बगान में ही रहते हैं । पीढ़ियों से वे बगान में काम करते हैं और वहीं रहते हैं । इस हालत में हालत में वे बगान से निकाल दिये जाते हैं तो उनका क्या हाल हो सकता है ? परिवार-के-परिवार को इस तरह बगान से निकाल देना बड़ा ही अन्याय हो रहा है । इस वजह से आज हमारे श्रमिक भूखों मर रहे हैं । इन निकाले हुए श्रमिकों के पुनर्वास के लिए सरकार की ओर से कोई व्यवस्था नहीं रही है । अगर हमारी सरकार इस ओर अपनी आंखें बन्द किये हुए रहे तो बहुत बड़ा खतरा पैदा होगा और हमारी सरकार ही उसके लिए जिम्मेदार होगी । इस बारे में सरकार को आगाह कर देना चाहता हूं । अगर सरकार इस ओर उचित कारवाई न करें तो हमारे राज्य के लिये बहुत बड़ा ख़तरा है । अगर इन छांटे हुए श्रमिकों का पुनर्वास न हो तो एक बहुत बड़ी अशांति फैलनें वाली है ।

महोदय ! राज्यपाल महोदय नें पंचायत कानून का भी ज़िक्र किया है । पिछले साल जब खानापाड़ा में इस विधान-सभा के सदस्यों का Seminar हुआ था उस अवसरपर मैंने यह कहा था कि हमारे राज्य के चाय बगानों के उलाकों में भी पंचायत कानून को चालू किया जाय । यह कानून वहां क्यों लागू होना चाहिय ? पहला कारण यह हैकि चाय-बगानों में पंचायत कानून लागू होने से हमारे राज्य में अन्न उत्पादन में बहुत बड़ी सहायता होगी । आपको मालूम है कि हमारे राज्य में करीब १० लाख एकड़ जमीन म चाय-खेती होती है । किन्तु वास्तव में कुछ ४ लाख एड़ जमीनपर ही चाय उत्पादन होता है । बाकी जमीन योंही पड़ी हुई है । जंगल वगैरह से ये जमीन भरी हुई है

ये ४ लाख एकड़ जमीन अन्न उत्पादन में लगायी जा सकती हैं। इससे हमारे राज्य के अन्न की कमी पूरी की जा सकती है और साथ ही छांटे हुए श्रमिकों के पुनर्वास में य जमीनें व्यवहृत हो सकती है। तीसरा कारण यह है कि आज बगानों में पंचायती कानून के लागू न होने की वजह से हमारे राज्य की जनता का एक बहुत बड़ा हिस्सा पंचायती आदालत की सुविधाओं से बंचित हो रहा है। चाय-बगानों के श्रमिकों को अपनें मामले-मुकद्दमों के लिए शहर जाना पड़ता है। इस तरह शहरों में जाना उनके लि बड़ा महंगा पड़ता है। मैं चाहता हूं कि चाय-बगानों के इलाकों में भी पंचायती कानून लागू किया जाय और दरिद्र श्रमिकों को उसकी सुविधायें दी जाय।

अब मैं अपने राज्य में बढ़े हुए भ्रष्टाचार के बारे में कुछ बोलना चाहता हूं। राज्यपाल महोदय ने अपने भाषण में इसका जिक्र किया है। हमने यह देखा है कि हमारे राज्य में दिनों दिन भ्रष्टाचार बढ़ता ही जा रहा है। मैं यह मांग करता कि मन्त्री M. Ps., M. L A. और सरकारी कर्मचारियों की संपत्ति की जांच कराई जाय। हम देखते हैं कि हमारे मंत्री और सरकारी कर्मचारी घूस खाते हैं। कौन-कौन किस-किस रूप से घूस खाते हैं इसका पुरा पता हमें है। हमने देखा है कि बिना घूस दिये यहां कोई काम नहीं होता है।

Shri BHUBAN CHRNDRA PRADHANI (Golakganj): क्या आप भी घूस देते हैं ?

Mr. SPEAKER : You go on please.

Shri BISWANATH UPADHYAYA (Patharkandi): मैं यह मांग करता हूं कि सरकारी कर्मचारियों और मन्त्रीगण M. Ps., M. L. A. वग़ैरह की संपत्तियों की जांच कराई जाय और बड़े-बड़े अफसर घूस खाते हैं तो छोटे दर्जे के कमचारियों को भी घुस खाने के लिए प्रोत्साहन मिलता है। इसलिए मैं यह मांग करता हूं कि यह जांच ज़ल्द-से-ज़ल्द हो।

आखिर, मैं कछाड़ जिले की समस्याओं के बारे में कुछ बोलना चाहता हूं। हमने देखा है कि सरकार हर बात में कछाड़ ज़िले की अवहेलना करती है। इसका नतीजा यह हुवा है कि कछाड़ जिले के लोग बहुत असंतुष्ट हो रहा हैं हैं और उन्होंने सरकार के ख़िलाफ एक आन्दोलन करने का निश्चय किया है। मैं चाहता हूं कि सरकार कछाड़ जिले की समस्याओं के प्रति उचित ध्यान दें। हम लोगों की अवहेलना करना सरकार के लिए ठीक नहीं होगा।

इन्हीं शब्दों के साथ मैं विरोधी पक्ष के संशोधनी प्रस्तावों का हार्दिक समर्थन करता हूं।

Shri LILA KANTA BARA (Kaliabar): Mr. Speaker, Sir, We are grateful to the Governor for his Address to this august House and I support the thanks giving motion moved by Shri Chatrasing Teron on behalf of this House. The Governor has mentioned various subjects concerning the administrative as well as developmental activities of the State. The Governor has laid stress on the industrial development of the State also. That our State is lagging far behind in respect of indusrtial devlopment in comparison with the other States of India needs no mention. The industrial development of the State is not only necessary for the development of a balanced

economy but also for the employment of the educated youths of the State We are glad that our Government has started some industries in 1960-61 and we also learn that some industries are also being licenced even now. Sir, the industrial exhibition which was held at Tinsukia in the early part of this month has revealed that a number of industries have been started at Makum and Tinsukia where some machinery parts are also being manufactured. This is really a move for which the Government deserves congratulation. But, Sir, we are not in a position to know who are the persons employed there, technical and otherwise, we do not know whether faciliteis for training our youths in these industries have been provided or guaranteed and we also do not know whether Government has sent our youths outside India so that these industries can be manned by our people, if not now, but soon after.

Sir, it is a god thing to take our State ahead towards industrialisation but at the same time it should be borne in mind that the people of the State should get first preference as far as possible, in the matter of starting industries as well as in the matter of employment, Sir, we are not in a position to know what position has been made there to offer opportunities to our peolpe So, we would request the Minister-in-charge to enlighten us in this matter.

Again, Sir, the Governor in his address has laid stress on power production. The development of industries is dependent on the availablity of power. We are glad that some progress has been made in the Umiam Hydro-Electric Project and also some progress has been made in the Naharkatiya Power Generation and Distribution Project. Sir, it is absolutely necessary that we should go ahead in respect of power production. We have been told by the Governor in his adress that the demand for power has been rapidly mounting and the requirements of those industries which have been already finalised as well as those project which are under contenplation are already in excess of the estimated generation targets even by the end of the Third Plan period. If this be so, we do not know what steps our Government have taken to see that the progress of industrialisation of our State is not stopped. The Governor has stated that for this, bold and imaginative efforts are to be taken to establish more power facilities with a view to give a gennuine filling to industrialisation of the State. The Governor has expressed the hope that the Kapili Project is likely to be ripe to be taken up in the Third Plan period. But Sir, we have been told by the Governor in the same breath that detailed investigations the Kapili Project are still being carried out. We are at a loss to understand when the investigations of the Kapili Project will be finalised. Year in and year out, we have been told in this House since 1952 that the detailed investigation of the Kapili Project is being carried out. In the early part of the Second Plan period we were told that the Kapili Project would find place in the Second Plan itself ; in the last budget session of the Assembly the Finance Minister in course of his budget speech had stated that the investigation will be completed by the month of June. Again in this month of February we have been told oy the Governor that the investigation is being carried out and we have /not yet been told when the investigation will be finalised. Is it not a matter of surprise ? So far we know some preliminary work such as construction of roads, etc., has been provided in the Third Plan. It is likely that the main work will be taken up in the Fourth Plan and it is most likely

that it will be shilted over to the Fifth Plan as well. Sir, as I have already stated, that the requirements of power for the industries which have been finalised as well as those industries which are under contemplation are already in excess of the estimated generation targets even by the end of the Third Plan period. From this are we to understand that our industrial progress will be held up during whole of Fourth Plan period and even in the early part of Fifth Plan as well ? We want to know from our Government the actual position in this respect. We would, therefore, request the Government to enlighten us in this matter.

Sir, we are glad that the Government have already taken up establishment of a Spun Silk Mill at Jagi Road. Now, we do not know whether the raw materials necessary for this mill to put it in a running condition will be available at the time when the mill goes into production. We have so far not seen such possibility in this respect. We, therefore, request the Government to see that, when the mill goes into production, there will be no dearth of raw materials for the mill, and we hope that the mistaky we committed at the time of starting the sugar mill will not be repeated here also.

Thank you, Sir.

Shri GHANASHYAM TALUKDAR (Sorbhog): Mr. Speaker Sir, I want to speak in support of the amendment moved by my Friends and myself. The Governor in his address referred to the last July disturbances. Sir, the last disturbance was a very unfortunate incident and many people were killed and there were cases of looting, arson and burning of of houses. This July disturbance had taken a serious turn due to the inactive policy of the Government. Sir, those people who are riot-affected have gone out of Assam and they have not been rehabilitated even now. It is the essential duty of the Government to bring all those people who went out of Assam due to the riot. Sir, conditions must be created so that all those riot-affected people who are still in West Bengal should return to Assam so that the fair name of Assam should not be tarnished any more. There should be peaceful atmostphare so that we can guarantee the safety of their lives and property. If this is not done, Sir, I do not thnk there will be any useful purpose in asking those people to return to Assam.

Again, Sir, about the firing incident at Gauhati on 4th July 1960 the report has been submitted to the Government. Sir, the report of the Enquiry Commission should be published and made available to the people. The people of Assam want to know about it. What is the harm if that report is published. We want to know what are the causes of that firing and what action will be taken against those who are at fault. The Governor in his address also refers to the situation in the northen border of Assam and that about 40,000 square miles of our territory have been occupied by the Chinees in North East Frontier Agency.

Mr. SPEAKER: It was claimed and not occupied by the Chinese.

Shri GHANASHYAM TALUKDAR: It is the bounden duty of our Government to press the Central Governemnt so that there is no case of infiltration of China into our territory. If that is not done, there is the

fear that we mihgt be subdued under the Chinese yoke. Then, Sir, the Governor refer in his address to the Naga hostileities that are taking place in Sibsagar district and in the district of Mikir Hills. We read in the newspaper that the Naga hostiles came to Jorhat and committed dacoities.

To-day, Sir, we read that the Nagas opened fire on a running train. It is in to-day's *Assam Tribune.*

"Naga hostiles attacked and opened fire on the Badarpur-bound 254 Down passenger train between Langting and Mupa in the Lumding-Badarpur hill section, about 24 miles from Lumding at about 10-45 A.M. yesterday, according to reports received from our correspondent at Silchar and Badarpur."

Sir, after the Naga unit was inaugurated on the 18th February we expected that the Naga hostislities which continued for such a long time would have stopped but up till now it has not done so. Our Government is so inefficient that it cannot control a tiny population of 400 thousand. This show the utter inefficiency of the Government for which the Naga have continued to come to our territory and commit dacoites and escape with their booties. This small population fought against the Assam Governmen and also with the India Government and got independence, in other words their Nagaland but still they are not satisfied. We have not been able to control the Nagas.

The Governor in his Address has referred to th e Kopili River Valley Project. Sir, we are very far behind in respect of River Valley Projects in comparison with other States. The other States have gone very much forward in respect of River Valley Projects. For instance in Andhra there is the Nagarjun project ; in West Bengal, Mayuakshi project ; In Bihar and West Benagal, the Damodar Valley project ; in Bihar the Kosi project ; in Bombay, the Kokrapur and Konya projects ; in Jammu and Kashmir the Sindh Valley Hydro-electric scheme ; in Rajasthan and Madhya Pradesh the Chambal project ; in Mysore the Bhabani project ; in Orrissa the Hirakunda Dam ; in East Punjab the Bhakra Nangal and in Uttar Pradesh the Rihand Dam .

In the Second Plan in Andhra the Vamasadra project, in West Bengal the Kansabati Reservoir project, in Bombay the Mahi Canal and the Normada Project, and in Madhya Pradesh the Sawa project were taken. But in Assam only a small project was taken, that is the Umtru project. The second project taken was the tiny Umium-Barapani project. We do not know whether the Kopili River Valley project will be taken either in the Third or Fourth Plan. Sir, there are many more projects—multi-purrose projects—which our Government should have taken. We talk in this Assembly about taking up of the Manas River and since that time much water has flown down that river. Last year we suggested our Minister incharge to go to Bhutan. We are glad to learn that he has written to the Maharaja of Bhutan who has come to Calcutta and that the Minister is trying to contact him in Calcutta. It is a good sign if some agreement could be reached in regard to the Pagladiya river project. In making such an agreement the West Bengal Government last year in case of the Jaldhka project which is a Rs.8 crore project agreed to give free electricity to Bhutan. I think our Government can also make a similar agreement with the Bhutan Government for use of the dam site or such other facilities. It will be a very

good idea and our Government should press upon this matter so that the project can be taken in the Third Five Year Plan, not deferring it to the 4th or 5th Plan. Then I mention another project—the Barak project—which should also be taken up.

The Governor in his Address mentioned nothing about the corruption that is prevealent in our administration to-day. We see that in all the departments there is corruption. For instance the Revenue Department. Unless you pay some money to the Mandal, Kanungo or Sub-Deputy Collector you cannot get a single thing done, be it a case of mutation or cahnge of dag number. So is the case with the Supply Department. Unless you pay some tips to the Supply officers, you cannot expect to get Corrugated Iron sheets or cement or such other commodities. In this way in all the Government departments there is corruption. Again take the case of the Police Department. I understand the *ex*-Inspector General of Police promised to root out corruption. Has done so ? I believe, Sir, corruption is rampant in the Police Department. Our Government says in the Assembly that they are trying to remove corruption. But these promises have never been realised.

The Governor in his Address does not refer to the lot of political sufferers. Many of them courted imprisonment ; they suffered but no relief was given them. Those who are getting relief are getting it out of party consideration only. We have seen many political sufferers who are suffering from various diseases and who are now in their deathbeds. After some time when election is nearing if some of these political sufferers promise to vote for Congress, they get some relief . I can give many instances, Sir, of political sufferers who went to jail and suffered and who have been denied relief. If there is no party politics in case of political sufferers, then I think all these political sufferers should be given relief. There is now a department with a Deptuy Minister to look after the interests of political sufferers ; so I think some justice should be done to these political sufferers who fought for the freedom of the country.

Dr. SRIHARI DAS (Barpeta): Mr. Speaker, Sir. Before I go into details of the Governor's Address, I want to thank you for giving me this opportunity to speak a few words. I do not want to repeat those points which the Hon'ble Members have already touched but I will confine myself to some minor points, minor in appearance but really very important.

It is seen from the Governor's Address that something has been done in the field of health services—it reads at page 10, paragraph 19:—

> "It is also proposed to establish a 50-bedded cancer hospital, a T.B. after care colony and step up the programmes of eradication of Malaria, Cholera and Small-pox and mass B. C. G. vaccination. School Health Service Units are also proposed to be set up."

It is all well and good but considering the number of T.B. patients, I think more Chest clinics are to be established. In this connection I want to lay emphasis on one important point. That is the media of detection of the T.B. germ: the X-Ray Skiagram. We want

more X'Ray plants for this but at the same time we must have techincal experts to handle these machines. For the last four years I have been hearing in this august House from various Hon'ble Members that the X'Ray plants installed in various subdivisisonal and distritc towns go very often out of order but they are not timely repaired and as a result very often accidents are bound to happen in these X'Ray plants. Many a time I have approached the Director of Health Services and also the Minister in-charge regarding this but the reply they always give is that they have no experts to repair the X'Ray plants concerned. Sir, may I ask what is the policy of the Government in the matter of repairs of the X'Ray plants ? Is it the policy of the Government just to borrow the services of these experts from outside or have there any policy to train our own men for this purpose ? For the last four years I have been hearing about the dearth of such experts, if that is so why the Government did not come forward with proposals for training our own men and thereby avoid the necessity of borrowing such experts from outside. In that way our own people will be benefited and at the same time the huge cost which is involved in hiring the services of these experts from outside will also be saved or minimised to some extent. Then again Sir, these X'Ray plants are one of the most important medium to detect diseases particularly T. B. but it is often reported that the plates are often short and not available. I do not know how these plates often get out of stock. Government should be very vigilant about this also. As you know Sir, the people of our country are poor, they cannot get two square meals a day and therefore due to malnutrition they often suffer from various diseases specially Tuber Colosis . When Government has definitely tried to check Tuber Colosis by various processess why not Government also come forward with proposals to improve this process by X'Ray also by training our own men.

Then coming to the Medical Department. Very often we talk about decentralisation of power both from the Government side as well as from this side also but this always ends only in talk. I will give an instance. Formerly the Civil Surgeon is quite competent to indent for medicines but now this power has been taken away from him by the Director of Health Services. So, Sir, while on the one hand we talk of decentralisation of power, on the other hand we encourage centralisation of power. I would request the Minister in-charge to pass such orders so that the Civil Surgeons of the districts concerned can indent necessary medicines without the counter-signature of the Director of Health Services. Ofcourse there may be some special cases in which the countersignature of the Director of Health Services may be necessary but not in all cases. Then coming to the Veterinary Department, I am sorry that nothing has been mentioned in the Governor's Address about this Department. This department also should not be neglected. Cattle population is a very important factor in our country. Our country being an agricultural country we depend very much on our cattle population. Our cultivators will not be able to produce good cultivation unless we can safeguard our cattle population. This Department is lacking behind both in the medical side as well as food. As I have said our cultivators mainly depend on their cattle population but they do not get proper medicines from the Veterinary dispensaries because the Government cannot ensure supply of medicines to these dispensaries and they are also not well equipped. So also on the other side, if we cannot give proper food to these cattle they will not be able to give us good service. Now, we see that the Professional Grazing Reserves, Village Grazing Reserves are going to be abolished. If

these are going the to be abolished how can our cattle population thrive ? I would request Government that abolition of these Professional Grazing Reserves and Village Grazing Reserves should not be done.

Now, coming to panchayats. It is a very good thing for us as it means decentralisation of power and these Panchayats are the means through which we can divert power to the village level. But we must not lay too much emphasis to them on political basis. In many cases there is a political colour. We must leave aside this political colour and we must give them sufficient discretion, we must have sufficient propaganda by discussions, seminars etc., so that the people in the countryside can know and understand that something is going to be done for them. So, Sir, I say that in this Governor's Address, although I have touched only some points what may appear to be simple and minor yet these are important to be mentioned. I hope the Hon. Minister in-charge will give due importance to the points that I have raised and with these words Sir, I resume my seat.

***Shri HARINARAYAN BARUA (Teok)**: অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ মাননীয় ৰাজ্যপাল ডাঙৰীয়াৰ ভাষণৰ স্বপৰত মাননীয় সদস্য শ্ৰীযুত টেৰণ ডাঙৰীয়াই যিটো প্ৰশংসা সূচক প্ৰস্তাব দাঙি ধৰিছে সেইটো মই সৰ্ব্বান্তঃ কৰণেৰে সমৰ্থন কৰিছো ।

ৰাজ্যপাল ডাঙৰীয়াই তেখেতৰ ভাষণৰ আৰম্ভনিতে ঠিকেই কৈছে যে, যোৱা বছৰটো এটা সমস্যা বহুল অৱস্থাৰ মাজেদি বাগৰি গৈছে । যোৱা বছৰটোত অসমৰ বুকুত যিবিলাক ঘটনা ঘটিলে আৰু যিবিলাক অভূত পূৰ্ব্ব সমস্যাই দেখা দিলে সেই বিলাক ভাৰতৰ অন্যান্য ৰাজ্য বিলাকৰ কৰবাত দেখা দিছেনে নাই সেইটো এটা চিন্তা কৰিব লগীয়া বিষয় । আমাৰ অসম ৰাজ্যত ভাৰতৰ অন্যান্য ৰাজ্যৰ তুলনাত যিবিলাক সমস্যাই দেখাদিলে আৰু যিবিলাক ঘটনাৰ সন্মুখীন হব লগীয়া হ'ল, সেই বিলাক অতিক্ৰম কৰি আজি আমি নতুন বছৰত ভৰি দিব পাৰিছোঁহে বাস্তবিকতে চিন্তা কৰিব লগীয়া কথা । আমাৰ ৰাজ্যত বিভিন্ন সমস্যা বিলাকৰ মাজত আমি প্ৰথমেই সমস্যা বিলাক যেনেকৈ সন্মুখীন হলো তাৰ ভিতৰত এই সমস্যা কেইটা কোনো ৰকমে সৰু বুলিব নোৱাৰি । ভাষা সংক্ৰান্তত যি সমস্যাই আমাৰ ৰাজ্যত দেখা দিলে সেই সমস্যাৰ পৰা দেশত আৰু দেশবাসীৰ মাজত নানান দুৰ্ভোগ মিলিল আৰু অতি কম সময়ৰ ভিতৰতে ইয়াৰ অবসান ঘটোৱাৰ পৰাটো চৰকাৰৰ প্ৰচেষ্টা আৰু কংগ্ৰেছৰ নেতা সকলৰ সহানুভূতি আৰু বাইজৰ একান্ত উদ্দ্যম কামনা বুলি নকলে ভুল হব । এই সকলোৰে আন্তৰিকতাৰ ফল স্বৰূপেই এই সমস্যাৰ সমাধান ঘটিলে যদিও, ই আমাৰ দেশত যি সমস্যাৰ ঢৌ তুলিলে সি আজিও চকুৰ আগত উজ্জ্বল হৈ ভাহি আছে ।

কিন্তু সেই ভাষা সমস্যা লৈ যি অশান্তি হল সেই অশান্তি চৰকাৰৰ ক্ষিপ্ৰতাত আৰু ৰাইজৰ সহযোগিতাত অতি অলপ সময়ৰ ভিতৰতে অবসান ঘটিল । কিন্তু আকৌ ভাষা সমস্যাৰ লগে লগে আহি পৰিল মিজো পাহাৰৰ দুৰ্ভিক্ষ । সেই অৱস্থাটোত চৰকাৰে আয়ত্বাধীনলৈ আনিবলৈ সক্ষম হ'ল । তাৰ বাহিৰে অতি বৃষ্টিৰ ফলত বানপানী আৰু অনা-বৃষ্টিৰ ফলত দেশত খৰ ইত্যাদি আহুকাল বোৰৰ চৰকাৰে সন্মুখীন হব লগা হৈছে । গতিকে সমালোচনা কৰিবৰ সময়ত এই আহুকাল বোৰলৈ লক্ষ্য ৰাখি সমালোচনা কৰিব লাগে তাকে নকৰি সমস্যাৰ সুবিধা লৈ বিভিন্ন দলৰ লোক সকলে নানা ধৰণৰ মন্তব্য কৰে ।

*Sp:ech not correctd.

আমাৰ বন্ধু শ্ৰীফণীবৰা ডাওৰীয়াই মন্তব্য কৰিছে যে, অসমতো কংগ্ৰেছ চৰকাৰ বেঙ্গলতো কংগ্ৰেছ চৰকাৰ কিন্তু দেখা গল ভাষা আন্দোলনৰ সময়ত একে কংগ্ৰেছৰ মিল নাই এই কথা কি ভাবি তেখেতে কলে কব নোৱাৰো। আমি নিজৰ ঘৰৰ কথা নিজে বুজো। গতিকে এইটোও সেই একে ধৰণৰ কথা। বেঙ্গলৰো কিছুমান নিজস্ব ঘৰুৱা সমস্যা থাকিব পাৰে সেইদৰে আমাৰ অসমৰো কিছুমান সমস্যা আছে। গতিকে একে পাৰ্টিৰ চৰকাৰ হলে নিজ নিজ সমস্যা অনুযায়ী দৃষ্টিভঙ্গী বেলেগ বেলেগ হব পাৰে। ৰাচিয়াও কমিউনিষ্ট দেশ আৰু চীনো কমিউনিষ্ট দেশ কিন্তু দুয়োখন দেশৰ সমস্যা বোৰৰ দৃষ্টিভঙ্গী বেলেগ বেলেগ হোৱাটো স্বাভাবিক। যি হওক আমাৰ কমিউনিষ্ট দলে প্ৰধান মন্ত্ৰী জৱহৰ লাল নেহৰুৰ বৈদেশিক নীতি সমৰ্থন কৰাত আমি সুখ পাইছো। চীন আৰু ভাৰতৰ সীমান্ত বিবাদ মীমাংসা পথত প্ৰধান মন্ত্ৰীয়ে সু-দক্ষতাৰ পৰিচয় দিছে। যি হওক এই ক্ষেত্ৰত আমাৰ কমিউনিষ্ট দলে সমৰ্থন জনোৱাত আমি আনন্দ পাইছো কিন্তু যদি এই বিবাদ মীমাংসা নহয় তেতিয়া আমাৰ কমিউনিষ্ট পাৰ্টীয়ে কি নীতি লব তাৰ কোনো উল্লেখ আমাক দিয়া নাই। মই সুধিব খোজো তেনে অৱস্থাত আমাৰ কমিউনিষ্ট দলে কি Stand লব? আমাৰ সিদিনা সৰ্ব্বভাৰতীয় কংগ্ৰেছত প্ৰস্তাৱ লোৱা হৈছে যে, যদি চীনে মীমাংসালৈ নাহে তেতিয়া হলে আমি ১ ইঞ্চিও মাটি এৰি নিদিওঁ এতিয়া এই বিষয়ত কমিউনিষ্ট পাৰ্টীয়ে কি মত দিব মই জানিব খোজো। উত্তৰ লক্ষীমপুৰত খিলামৰাত এখন সভা হৈছিল, ময়ো তালৈ গৈছিলো তাত এজন কমিউনিষ্ট ডেকাই কৈছিল —

যদি এইটো ভাবৰ পৰা কৈছে যে, সাধাৰণ নিৰ্ব্বচনৰ লাহে লাহে দিন চাপি আহিছে, এনে ধৰণৰ মনোভাব এটা প্ৰকাশ কৰিলে জনসাধাৰণৰ ওচৰত নিৰ্ব্বাচনৰ ক্ষেত্ৰত তেখেত সকলৰ সুযোগ ঘটিব পাৰে। তেতিয়া হলে ৰাষ্ট্ৰৰ নিৰপত্তাৰ বিনিময়ত তেখেত সকলৰ সুবিধা আদায় কৰিছে। কিন্তু মই আশা কৰো সীমান্তলৈ আজি যি সমস্যাৰ উৎভৱ হৈছে এইটো লবা খেলাৰ দৰে উলাই কৰা উচিত নহয়।

উত্তৰ লক্ষীমপুৰৰ এখন সভাত তেখেত সকলে কয় যে যিটো Mc Mohon লাইনে চীন-ভাৰতৰ সীমান্ত নিৰ্ণয় কৰা বুলি কোৱা হৈছে, সেইটো অকল মেপতহে এদাল টান মাৰি থৈছে সেই বিলাক ওখ-চাপৰ ঠাই যদি এইটোৱেই ৰাখ্যাহয় তেন্তে এইটো মাৰাত্মক কথা। চীন সম্বন্ধে এটা অমিউনিষ্ট সকলে পৰিস্কাৰ নীতি গ্ৰহণ কৰা ভাল। ভগবানে তেখেত সকলক সদ্‌গতী দিয়ক। আমাৰ আশা যে, আমি সকলোৱে মিলি কৰ্ম্মক্ষেত্ৰত আগবাঢ়িম আৰু আমাৰ ৰাষ্ট্ৰৰ নিৰপত্তা বিপদ জনক হলে আমি চীনৰ লগতো যুদ্ধ কৰিম।

অধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাজ্যপালৰ ভাষণ সমৰ্থন কৰিয়েই মই এই কথা কৈছো। নিজৰ সমষ্টিৰ উল্লেখ কৰা কথা নহয়। মাননীয় সদস্য পাটোৱাৰী ডাঙৰীয়াই কৈছে যে, State Trading টো বৰ আহুকলীয়া কথা State Trading ৰ ব্যৱস্থাটো একেবাৰেই ঠিক হোৱা নাই, ইয়াক কোনো জনসাধাৰণে ভাল পোৱা নাই। কিন্তু মই নিজৰ যোৰহাটৰ কথা কওঁ। তাৰ মানুহে আন্তৰিকতাৰে সৈতে গ্ৰহণ কৰিছে; তাক কাৰ্য্যকৰী কৰিবলৈ আপ্ৰাণপুৰুষাথ কৰিছে।

অৱশ্যে ধান কিনাৰ ক্ষেত্ৰত মাজে মাজে টকা পইছাৰ অলপ টনা-টনি হৈছে। তাক জনসাধাৰণে নিজৰ অনুষ্ঠান বুলি আওকাণ কৰিছে। সেই কাৰেণ যদি এদোখৰ ঠাইৰ কিছু জনসাধাৰণে ভাল পোৱা নাই তেন্তে বেচি ভাগ ঠাইৰ সৰহ লোকে তাক সমৰ্থন কৰিছে ইয়াৰ পৰাই বুজিব লাগিব যে, যি সকল দোষাৰোপ কৰিছে, সেই সকলে ইয়াৰ আচল মৰ্ম্মটো বুজিবলৈ চেষ্টা কৰা নাই। প্ৰথম ব্যৱস্থা হিচাবে অলপ ক্ষতি-ক্ষুন থাকিবই কিন্তু মানুহে এই ব্যৱস্থ অকৰ্ম্মণ্য আৰু উঠাই দিব লাগে বুলি ভবা কথাটো মই বিশ্বাস নকৰো।

আজি সদনত যি সকলে তাৰ আপত্তি কৰিছে সেই সকলে জনসাধাৰণৰ আৰ্থিক অবস্থা ভাল কৰিবলৈ আন এটা অপেক্ষাকৃত উত্তম formula এই সদনত দাঙি ধৰিব পাৰিছেনে ?

Pu LALMAWIWA [Aijal-East (Reserved for Scheduled Tribes)] : I am going to support the motion moved by Captain Williamson A. Sangma. Though I have many things to say for want of time, I shall a say about one or two subjects only. The first thing I want to mention is about the Official Language Bill, which the Governor referred to in paragraph 7 of his speech. He says that "a very important event in the history of Assam which took place during the year was passing of the Official Langiuage Bill. Under the circumstances to satisfy the aspirations of the majority of the people and at the time same safe ugard the legitimate interest of the minorities," Well, the first part is quite true. It satisfies the aspirations of the majoritity of the people. I notice in this very Assembly more Members speak in the Official Langiage, which is Assamese. More Members compared to the previous Assemblies speak in Assamese and I rather feel quite strange when so many Members speak in a language, which I cannot unfortunately understand. So, this Bill, which was passed has become an Act ; and in that Act there are some provisions supposed to be safeguards for the non-Assamses speaking people and the majority of the Members here think that those safeguards are satisfactory and good /enough to safeguard the interest of the minorities, I., as a member of the minority community, feel that those safeguards are not at all satifactory and not good enough. It may be matter of opinion, but that is my firm opinion, which is shared, I can say, by the majority of the Tribal people. So this Bill caused among the people great dissatisfaction and I may say that this /is one of the greatest causes of the demand for a separate State. The Governor said in paragraph 28 of his speech—"As force of disntergration appear to be raising their head these have to be firmly dealt with and discouraged." I do not know exactly what he means by force s of disintergration, but I am quite certain that he will think this Language Act as one of their causes.

Well, some people, I understand, blame the hill people for trying dissintegrate Assam. This is not correct. The real force is the Official Language Bill which has become an Act. Because of the passing of the Official Language Bill those people who previously did not favour separation of Assam, now support separation of the hills from Assam. So, definitely we can say that the Official Language Bill is one of the greatest causes of

disintergration. If the Government have to firmly deal with this and discourage disintegration, then they should have firmly dealt with the official language issue, but they have not done so. They have passed the Official Language Bill. What other forces they will deal with ? Well, there may be a number of other forces but the main force is the Official Language Bill. Now, the hill people are demanding for a separate Hill State. This is the result of the passing of the Official Language Bill. There is dissatisfaction not only among the hill people but also among the people of Cachar and other Bengalees. The statement of the Governor, as it appears to me, is a challanged. He said "as we look around, forces of disintegration appears to be raising their head. These have to be firmly dealt with and discourage. Well, I do not think for a moment that he will blame the hill people as being the cause of disintegration. But if he happens to think that the hill peole are the causes for disntegration, then it will be a challenge to the hill people. If the hill people are blamed for that, it will be a challenge to them. as I said , and we shall accept that challange because we shall not rest content until and unless we are separated from the rest of Assam. We are fighgting for the separation of the hills and till we get our own State we shall not rest content. We do not want that other people should suffer ; we do not want that anybody in this country should suffer. We want to progress and we want to make advancement. We should develop our country in our own way. Separation will not be harmful to the plains people because so long they were helping the hill areas which are deficit. So if hills are separated from the plains then they will get some relief and the hill people also will not suffer. We shall manage our own affairs. Although our revenue is poor, we shall be able to manage our own affairs with the help of the Central Government and with our own resources. If we are separated, we shall be able to manage our own affairs and as long as we are happy. It serves our purpose. Though we are deficit in the beginning we shall not remain so in the long run. Separation will serve the interests of both hills and plains. I disagree with my Friend, Shri Teron when he said that disintegration or separation of Assam would not serve the interest of the people concerned. In my opinion it will serve the interests of all concerned. My Friend, Shri Teron also mentioned about bigger democracy and smaller democracy. I do not know what he meant by bigger democracy and smaller demooracy. The size of the unit is not the main thing. The value of democracy lies in the principle and not in the size. Whether a country is big or small, if the principle of true democracy is practiced, the people are happy. The value of democracy does not lie in the size of the country. The Governor in his speech did not mention as to how the problem of the hills as well as some parts of the plains arising out of the passing of the official Language Bill should be solved. Many important problems have arisen as a result of the passing of the Official Language Bill. So, the best solution of the problem would be separation of the hills from the plains. If our parting is sweet then we shall remain as good neighbours and we shall benefit one another. We must depend on our neighbours for a number of things. The hill people will need something from the plains people and the plains people will also need something from the hill people. For example, hills are rich in power resources and mineral resources and the plains will have to depend on hills for power and mineral resoiurces. We shall also need many things from the plains such as food stuffs, etc. So, by mutual agreement this things can be done and we shall benefit one another if we remain as good neighbours.

Thank you , Sir.

HAJI MAHMUD ALI (Karimganj-South): Mr. Speaker, Sir, I express my heartiest congratulations to the Governor for his Address given before this august House and I also congratulate the Government for the policies and principle adopted for the prosperity of country in the past. Sir, whenever we ask for anything our benign Government has never turned our demands down unless there is paucity of funds. Now, Sir, unless people become over anxious, our Government is trying their best to satisfy all people. There might be some differences in our angle of vision. Sir, everything which we dream in our may not be achieved. Now I find that our Government is trying their best to serve the country. Here in our country there are various types of people. They have different angles of vision. Someone is satisfied with the principle and policy of the Government and others are not satisfied. We had our Independence only 13 years ago. Some people want to achieve marvels within this short span of time. But they should remember that "Rome was not built in a day." So, we cannot expect radical propress during the short span of 13 years of our Independence. Difference in policy, difference in activities or difference in working might be there, but we must tolarate and co-operate and we should see that we can achieve our goal.

One thing I must say that "the old order changeth giving place to the new." This proverb we must remember always. I do not understand why people cannot take things in their true sense, for different and various demand.

The old custom, old manners and interested policy should go now. Sir, it is the Congress who fought for the freedom and it is the Congress who and Congress alone which brought the country into being. Now, Independence has become a "Dillika Laddu, Jo bhi khatahai obhi posta hai," "Jo bhi nahi khata hai obhi postatahai." This is the way now people think about Congress now-a-days. People always abuse Congress. They use to say that we are wearing Khaddar only in name. Sir, I may be wrong to understand these people, but I must say that we must not give scope for such indulgence. So far I know the Congress is just and right in its policy and principle. Congress is always trying to keep the equity and justice and they follow accordingly. I do not want to abuse anybody or criticise their policy, but I must praise Government for the achievement they have done for the country, and for the people at large. In education they are doing all right throughout. In Agriculture, Industry and Medical they are trying their best to improve the country. The price of food stuff is very high though our Government is trying their best to increase the agricultural output in spite of so many obstacles and natural difficulties. In spite of differences amongst the different parties, our Government is trying their best to keep equity and justice throughout. Many a country has fallen and many empires overthrown due to oppression injustice. But we find that our Congress is flourishing well. Here, I request the Government neither to be biased nor to be prejudiced. We must always remember the method and policy of Mahatmaji. Unless we follow his principle and policy faithfully, we cannot achieve our goal. Sir, Padsha Akbar was used to be called *Dilliswar* the country from one corner to another throughout loved him. But after his death, his successors could not follow his principles and policy did not do justice to the people suffered loss and lost independence after all.

Adjournment

The Assembly was then adjounred till 10 A. M. on Tuesday, the 28th February, 1961.

R. N. BARUA,
Secretary,
Legislative Assembly.
Assam.